

Spis treści:

1. Wyciąg z aktów prawnych:
 - a. Tekst ustawy z dnia 07.09.2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 670) wraz z komentarzem do wybranych przepisów i zagadnień s. 2
 - b. Art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) s. 34
 - c. Ustawa z dnia 6 grudnia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy skuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych s. 37
2. Wybór orzecznictwa s. 42
3. Wzory dokumentów
 - a. Wzór zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa s. 51
 - b. Wzór wniosku o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego.. s. 53
 - c. Wzór wezwania do realizacji obowiązku alimentacyjnego względem osoby najbliższej s. 54
4. Bibliografia s. 56

Ustawa z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa:

- 1) zasady pomocy państwa osobom uprawnionym do alimentów na podstawie tytułu wykonawczego, w przypadku bezskuteczności egzekucji;
- 2) warunki nabywania prawa do świadczeń pieniężnych wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, zwanych dalej "świadczeniami z funduszu alimentacyjnego";
- 3) zasady i tryb postępowania w sprawach przyznawania i wypłacania świadczeń z funduszu alimentacyjnego;
- 4) zasady finansowania świadczeń z funduszu alimentacyjnego;
- 5) działania podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych.

2. Fundusz alimentacyjny stanowi system wspierania osób uprawnionych do alimentów środkami finansowymi z budżetu państwa.

3. Fundusz alimentacyjny nie stanowi funduszu, w rozumieniu przepisów o finansach publicznych.

Art. 1a.

1. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują:

- 1) obywatelom polskim;
- 2) cudzoziemcom:
 - a) (uchylona),
 - b) jeżeli wynika to z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów dwustronnych o zabezpieczeniu społecznym,
 - c) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej oraz zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399),
 - d) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.

2. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują osobom, o których mowa w ust. 1, jeżeli zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres świadczeniowy, w którym otrzymują świadczenia z funduszu alimentacyjnego, chyba że dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej.

Art. 2.

Ileokroć w ustawie jest mowa o:

- 1) (uchylony);

2) 1 bezskuteczności egzekucji - oznacza to egzekucję, w wyniku której w okresie ostatnich dwóch miesięcy nie wyegzekwowano pełnej należności z tytułu zaległych i bieżących zobowiązań alimentacyjnych, albo postępowanie upadłościowe, w toku którego w okresie ostatnich dwóch miesięcy nie otrzymano pełnej należności z tytułu zaległych i bieżących zobowiązań alimentacyjnych; za bezskuteczną egzekucję uważa się również niemożność wszczęcia lub prowadzenia egzekucji alimentów przeciwko dłużnikowi alimentacyjnemu przebywającemu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności z powodu:

a) braku podstawy prawnej do podjęcia czynności zmierzających do wykonania tytułu wykonawczego w miejscu zamieszkania dłużnika,

b) braku możliwości wskazania przez osobę uprawnioną miejsca zamieszkania dłużnika alimentacyjnego za granicą;

3) dłużniku alimentacyjnym - oznacza to osobę zobowiązaną do alimentów na podstawie tytułu wykonawczego, przeciwko której egzekucja okazała się bezskuteczna;

4) dochodzie - oznacza to dochód, o którym mowa w przepisach o świadczeniach rodzinnych;

5) dochodzie rodziny - oznacza to dochód rodziny, o którym mowa w przepisach o świadczeniach rodzinnych;

5a) dochodzie członka rodziny - oznacza to przeciętny miesięczny dochód członka rodziny osiągnięty w roku kalendarzowym poprzedzającym okres świadczeniowy, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 3-4b;

6) instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie - oznacza to dom pomocy społecznej, młodzieżowy ośrodek wychowawczy, schronisko dla nieletnich, zakład poprawczy, areszt śledczy, zakład karny, a także szkołę wojskową lub inną szkołę, jeżeli instytucje te zapewniają nieodpłatne pełne utrzymanie;

7) nienależnie pobranym świadczeniu - oznacza to świadczenia z funduszu alimentacyjnego:

a) wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie albo wstrzymanie wypłaty świadczenia w całości lub w części,

b) przyznane lub wypłacone w przypadku świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą te świadczenia,

c) wypłacone bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa, jeżeli stwierdzono nieważność decyzji przyznającej świadczenie albo w wyniku wznowienia postępowania uchylono decyzję przyznającą świadczenie i odmówiono prawa do świadczenia,

d) wypłacone, w przypadku gdy osoba uprawniona w okresie ich pobierania otrzymała, niezgodnie z kolejnością określoną w art. 28, zaległe lub bieżące alimenty, do wysokości otrzymanych w tym okresie alimentów,

e) (uchylona)

f) wypłacone osobie innej niż osoba, która została wskazana w decyzji przyznającej świadczenia z funduszu alimentacyjnego, z przyczyn niezależnych od organu, który wydał tę decyzję,

g) wypłacone w związku z zastosowaniem przepisów o utracie i uzyskaniu dochodu - po ustaleniu, że wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 9 ust. 4b;

8) okresie świadczeniowym - oznacza to okres, na jaki ustala się prawo do świadczenia z funduszu alimentacyjnego, tj. od dnia 1 października do dnia 30 września następnego roku kalendarzowego;

8a) 2 organie prowadzącym postępowanie egzekucyjne - oznacza to organ, który prowadzi egzekucję, albo syndyka wyznaczonego w postępowaniu upadłościowym dłużnika;

- 9) organie właściwym dłużnika - oznacza to wójta, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dłużnika alimentacyjnego;
- 10) organie właściwym wierzyciela - oznacza to wójta, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej;
- 11) osobie uprawnionej - oznacza to osobę uprawnioną do alimentów od rodzica na podstawie tytułu wykonawczego pochodzącego lub zatwierdzonego przez sąd, jeżeli egzekucja okazała się bezskuteczna;
- 12) rodzinie - oznacza to odpowiednio następujących członków rodziny: rodziców osoby uprawnionej, małżonka rodzica osoby uprawnionej, osobę, z którą rodzic osoby uprawnionej wychowuje wspólne dziecko, pozostające na ich utrzymaniu dzieci w wieku do ukończenia 25. roku życia oraz dziecko, które ukończyło 25. rok życia otrzymujące świadczenia z funduszu alimentacyjnego lub legitymujące się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, jeżeli w związku z tą niepełnosprawnością przysługuje świadczenie pielęgnacyjne lub specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2220 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 60 i 303) albo zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2017 r. poz. 2092), a także osobę uprawnioną; do rodziny nie zalicza się:
- a) dziecka pozostającego pod opieką opiekuna prawnego,
 - b) dziecka pozostającego w związku małżeńskim,
 - c) (uchylona),
 - d) rodzica osoby uprawnionej zobowiązanego tytułem wykonawczym pochodzącym lub zatwierdzonym przez sąd do alimentów na jej rzecz;
- 13) szkole - oznacza to szkołę podstawową, szkołę ponadpodstawową oraz szkołę artystyczną, w której realizowany jest obowiązek szkolny i obowiązek nauki, a także młodzieżowy ośrodek socjoterapii, specjalny ośrodek szkolno-wychowawczy, specjalny ośrodek wychowawczy dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy i wychowania, a także ośrodek rewalidacyjno-wychowawczy;
- 14) szkole wyższej - oznacza to uczelnię w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce oraz kolegium pracowników służb społecznych;
- 15) (uchylony);
- 15a) zatrudnieniu lub innej pracy zarobkowej - oznacza to wykonywanie pracy na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego, umowy o pracę nakładczą oraz wykonywanie pracy lub świadczenie usług na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło, kontraktu menedżerskiego albo w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych, a także prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej;
- 16) znacznym stopniu niepełnosprawności - oznacza to:
- a) niepełnosprawność w stopniu znacznym, w rozumieniu przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,
 - b) całkowitą niezdolność do pracy i samodzielnej egzystencji orzeczoną na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
 - c) stałą albo długotrwałą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym i do samodzielnej egzystencji albo trwałą lub okresową całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym i do samodzielnej

egzystencji, orzeczoną na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników w celu uzyskania świadczeń określonych w tych przepisach,

d) posiadanie orzeczenia o zaliczeniu do I grupy inwalidów,

e) niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeczoną na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych lub przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników;

17) utracie dochodu - oznacza to utratę dochodu spowodowaną:

a) uzyskaniem prawa do urlopu wychowawczego,

b) utratą zasiłku lub stypendium dla bezrobotnych,

c) utratą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej,

d) utratą zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, a także emerytury lub renty, renty rodzinnej, renty socjalnej lub rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303),

e) wykreśleniem z rejestru pozarolniczej działalności gospodarczej lub zawieszeniem jej wykonywania w rozumieniu art. 16b ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2019 r. poz. 299 i 303) lub art. 36aa ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 i 303),

ea) utratą zasądzonych świadczeń alimentacyjnych w związku ze śmiercią osoby zobowiązanej do tych świadczeń,

f) utratą zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub zasiłku macierzyńskiego, przysługujących po utracie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej,

g) utratą świadczenia rodzicielskiego,

h) utratą zasiłku macierzyńskiego, o którym mowa w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników,

i) utratą stypendium doktoranckiego określonego w art. 209 ust. 1 i 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668, 2024 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 276 i 447);

18) uzyskaniu dochodu - oznacza to uzyskanie dochodu spowodowane:

a) zakończeniem urlopu wychowawczego,

b) uzyskaniem zasiłku lub stypendium dla bezrobotnych,

c) uzyskaniem zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej,

d) uzyskaniem zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, a także emerytury lub renty, renty rodzinnej, renty socjalnej lub rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym,

e) rozpoczęciem pozarolniczej działalności gospodarczej lub wznowieniem jej wykonywania po okresie zawieszenia w rozumieniu art. 16b ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników lub art. 36aa ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,

f) uzyskaniem zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub zasiłku macierzyńskiego, przysługujących po utracie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej,

g) uzyskaniem świadczenia rodzicielskiego,

h) uzyskaniem zasiłku macierzyńskiego, o którym mowa w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników,

i) uzyskaniem stypendium doktoranckiego określonego w art. 209 ust. 1 i 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Komentarz: zmiana miejsca zamieszkania dłużnika alimentacyjnego

Zmiana miejsca zamieszkania wierzyciela uprawnionego do świadczeń z funduszu alimentacyjnego powoduje, że gmina, która dotychczas wypłacała świadczenia traci status gminy właściwej, a wypłacający świadczenia organ nie jest już organem właściwym wierzyciela w rozumieniu ustawy. Tym samym z formalno-prawnego punktu widzenia obowiązkiem organu jest uchylene wydanej decyzji o przyznaniu świadczenia z funduszu.

Mimo braku przepisu, który wprost regulowałby tryb postępowania w przypadku zmiany miejsca zamieszkania strony pobierającej świadczenia z funduszu, należy przyjąć, iż gdy taka sytuacja ma miejsce, organ powinien uchylene decyzję przyznającą świadczenie i przekazać akta do gminy nowego miejsca zamieszkania strony. Wynika to z faktu, iż ustają w tym momencie ustawowe przesłanki działania organu, który traci status organu właściwego wierzyciela, którym zgodnie z ustawą jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej.

Podstawą prawną przekazania wniosku innej gminie, właściwej ze względu na nowe miejsce zamieszkania strony jest rzeczywiście art. 65 k.p.a. Jest to konsekwencją wcześniejszego uchylene decyzji przyznającej świadczenie z funduszu. Strona składa bowiem wniosek na cały rok świadczeniowy. Po uchylene decyzji w trakcie tego roku, wniosek częściowo pozostaje nierozpatrzony. Z konstrukcyjnego punktu widzenia przekazaniu podlega zatem wniosek o przyznanie świadczenia za pozostały okres, na który nie ma już wydanej decyzji, ponieważ wcześniejsza została uchylona.

Komentarz: ustalenie dochodu na potrzeby funduszu alimentacyjnego

Składniki dochodu

Dochód jest pojęciem ściśle zdefiniowanym w ustawie o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, co oznacza, że ustawodawca nie pozostawił w tym zakresie organowi możliwości

działania w granicach uznania administracyjnego. Co do zasady dochód oznacza po odliczeniu kwot alimentów świadczonych na rzecz innych osób:

- a) przychody podlegające opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27, 30b, 30c, 30e i 30f ustawy z 26.07.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych – dalej u.p.d.o.f. – pomniejszone o koszty uzyskania przychodu, należny podatek dochodowy od osób fizycznych, składki na ubezpieczenia społeczne niezaliczone do kosztów uzyskania przychodu oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne,
- b) dochód z działalności podlegającej opodatkowaniu na podstawie przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,
- c) inne dochody niepodlegające opodatkowaniu na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Definicja ustawowa zawiera enumeratywnie wymieniony katalog składników wchodzących do dochodu, z tym że interpretacja niektórych z nich budzi wątpliwości w praktyce działania organów realizujących przedmiotowe świadczenie, co znalazło odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Źródło: Kawecka Anna, Dochód w funduszu alimentacyjnym - nowe regulacje i aktualne problemy, LEX 2019

Rozdział 2

Zasady pomocy państwa osobom uprawnionym do alimentów na podstawie tytułu wykonawczego w przypadku bezskuteczności egzekucji oraz działania podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych

Art. 3.

1. W przypadku bezskuteczności egzekucji osoba uprawniona może złożyć do organu właściwego wierzyciela wnioski o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego.
2. Do wniosku należy dołączyć zaświadczenie organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne o bezskuteczności egzekucji zawierające informację o stanie egzekucji, przyczynach jej bezskuteczności oraz o działaniach podejmowanych w celu wyegzekwowania zasądzonych alimentów.
3. W przypadku złożenia wniosku bez zaświadczenia organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne organ właściwy wierzyciela wzywa organ prowadzący postępowanie egzekucyjne do przesłania zaświadczenia o bezskuteczności egzekucji zawierającego informację o stanie egzekucji, przyczynach jej bezskuteczności oraz o działaniach podejmowanych w celu wyegzekwowania zasądzonych alimentów.

4. Organ prowadzący postępowanie egzekucyjne jest obowiązany do przestania zaświadczenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.
5. Organ właściwy wierzyciela występuje z wnioskiem do organu właściwego dłużnika o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego w przypadku:
 - 1) otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1;
 - 2) przyznania osobie uprawnionej świadczenia z funduszu alimentacyjnego;
 - 3) umieszczenia osoby uprawnionej w pieczy zastępczej.
6. Organ prowadzący postępowanie egzekucyjne jest obowiązany do informowania organu właściwego dłużnika oraz organu właściwego wierzyciela o stanie egzekucji i przyczynach jej bezskuteczności każdorazowo na wniosek tych organów, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, a także każdorazowo w przypadku zaistnienia okoliczności mających wpływ na prawo do świadczenia lub na podejmowane działania wobec dłużników alimentacyjnych, w terminie 14 dni od dnia powzięcia informacji o zaistnieniu tych okoliczności.
7. Organ właściwy dłużnika oraz organ właściwy wierzyciela przekazują organowi prowadzącemu postępowanie egzekucyjne wszelkie posiadane informacje istotne dla skuteczności egzekucji.
8. 3 Organ właściwy dłużnika oraz organ właściwy wierzyciela informują sąd o beczynności lub wszelkich przejawach opieszałości organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi alimentacyjnemu.

Art. 4.

1. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 3 ust. 5, organ właściwy dłużnika przeprowadza wywiad alimentacyjny, w celu ustalenia sytuacji rodzinnej, dochodowej i zawodowej dłużnika alimentacyjnego, a także jego stanu zdrowia oraz przyczyn niełożenia na utrzymanie osoby uprawnionej, odbiera od niego oświadczenie majątkowe oraz informuje dłużnika o przekazaniu do biura informacji gospodarczej informacji gospodarczej o zobowiązaniu lub zobowiązaniach dłużnika alimentacyjnego wynikających z tytułów, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2, w razie powstania zaległości za okres dłuższy niż 6 miesięcy.
2. Dłużnik alimentacyjny składa oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o czym należy składającego pouczyć przed złożeniem oświadczenia.
3. (uchylony).
4. Organ właściwy dłużnika może wystąpić do kierownika ośrodka pomocy społecznej o udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1, dotyczących dłużnika alimentacyjnego, jeżeli w posiadaniu kierownika ośrodka znajduje się rodzinny wywiad środowiskowy dotyczący tego dłużnika, przeprowadzony na podstawie przepisów o pomocy społecznej, nie wcześniej niż trzy miesiące od dnia wystąpienia o udzielenie informacji.
5. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza wywiadu alimentacyjnego przeprowadzanego u dłużnika alimentacyjnego, a także wzór oświadczenia majątkowego dłużnika alimentacyjnego, uwzględniając potrzebę podjęcia przez organ właściwy dłużnika określonych w ustawie działań zmierzających do poprawy egzekucji alimentów.

Art. 5.

1. Organ właściwy dłużnika przekazuje organowi prowadzącemu postępowanie egzekucyjne informacje mające wpływ na skuteczność prowadzonej egzekucji, w szczególności zawarte w wywiadzie alimentacyjnym oraz oświadczeniu majątkowym dłużnika alimentacyjnego.

2. W przypadku gdy dłużnik alimentacyjny nie może wywiązać się ze swoich zobowiązań z powodu braku zatrudnienia, organ właściwy dłużnika:

1) zobowiązuje dłużnika alimentacyjnego do zarejestrowania się jako bezrobotny albo jako poszukujący pracy w przypadku braku możliwości zarejestrowania się jako bezrobotny wraz ze wskazaniem nie dłuższego niż 30-dniowy terminu na wykonanie tego zobowiązania;

2) informuje właściwy powiatowy urząd pracy o potrzebie aktywizacji zawodowej dłużnika alimentacyjnego.

3. W przypadku gdy dłużnik alimentacyjny uniemożliwia przeprowadzenie wywiadu alimentacyjnego lub odmówił:

1) złożenia oświadczenia majątkowego,

2) zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny albo poszukujący pracy w terminie wyznaczonym przez organ właściwy dłużnika,

3) bez uzasadnionej przyczyny, w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, wykonywania prac społecznie użytecznych, prac interwencyjnych, robót publicznych, prac na zasadach robót publicznych albo udziału w szkoleniu, stażu lub przygotowaniu zawodowym dorosłych

- organ właściwy dłużnika wszczyna postępowanie dotyczące uznania dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych.

3a. Decyzji o uznaniu dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych nie wydaje się wobec dłużnika alimentacyjnego, który przez okres ostatnich 6 miesięcy wywiązywał się w każdym miesiącu ze zobowiązań alimentacyjnych w kwocie nie niższej niż 50% kwoty bieżąco ustalonych alimentów.

3b. Jeżeli decyzja o uznaniu dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych stanie się ostateczna, organ właściwy dłużnika:

1) składa wniosek o ściganie za przestępstwo określone w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600 i 2077) oraz

2) po uzyskaniu z centralnej ewidencji kierowców informacji, że dłużnik alimentacyjny posiada uprawnienie do kierowania pojazdami, kieruje wniosek do starosty o zatrzymanie prawa jazdy dłużnika alimentacyjnego wraz z odpisem tej decyzji.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, starosta jest obowiązany do informowania o tym organu właściwego dłużnika.

4a. Organ właściwy dłużnika alimentacyjnego przekazuje powiatowemu urzędowi pracy informacje o utracie statusu dłużnika alimentacyjnego lub ustaniu potrzeby aktywizacji zawodowej dłużnika alimentacyjnego.

5. Na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3b, starosta wydaje decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy.

6. Uchylenie decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy następuje na wniosek organu właściwego dłużnika skierowanego do starosty, gdy:

- 1) ustanie przyczyna zatrzymania prawa jazdy, o której mowa w ust. 3, oraz dłużnik alimentacyjny przez okres ostatnich 6 miesięcy wywiązał się w każdym miesiącu ze zobowiązań alimentacyjnych w kwocie nie niższej niż 50% kwoty bieżąco ustalonych alimentów lub
- 2) nastąpi utrata statusu dłużnika alimentacyjnego.

Komentarz: wniosek o zwrot prawa jazdy

Dłużnik może skierować do organu właściwego wniosek o uchylenie decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy dłużnik, jak również organ ten może podjąć określone czynności w tym zakresie z urzędu. Organ właściwy dłużnika nie jest jednak kompetentny do wydania w tym zakresie jakiegokolwiek decyzji. Rolą organu jest jedynie złożenie wniosku do starosty. Należy zatem przyjąć, iż organ dokonuje w tym zakresie czynności faktycznej (materialno-technicznej), polegającej na skierowaniu odpowiedniego wniosku do starosty.

Skierowanie przez organ wniosku do starosty uwarunkowane jest jednak spełnieniem określonych w ustawie przesłanek. W przypadku ich braku, organ powinien odmówić podjęcia dalszych czynności. Z uwagi na przyjęte wyżej założenie, odmowa ta nie może jednak nastąpić w formie decyzji lub postanowienia, ponieważ organ nie podejmuje w tym zakresie czynności o charakterze władczym. Odmowa powinna zatem przyjąć formę pisma. Strona powinna zostać pouczona, iż organ właściwy dłużnika nie jest kompetentny do rozstrzygnięcia złożonego przez nią wniosku w formie decyzji lub postanowienia, ponieważ organem właściwym pozostaje w tym zakresie starosta powiatowy. Organ właściwy dłużnika stwierdza jedynie wystąpienie przesłanek określonych w przepisie ustawy lub ich brak i na tej podstawie kieruje wniosek do starosty lub zaniecha tej czynności.

Komentarz: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 209 k.k.

Przedmiotem ochrony z art. 209 § 1 k.k. jest rodzina, tj. prawidłowe stosunki rodzinne i realizacja obowiązku opieki przez zaspokojenie potrzeb materialnych osób, które same nie są w stanie ich zaspokoić (co do pojęcia osoby najbliższej - zob. art. 115 § 11 k.k.). Zakres ochrony tego przepisu jest jednak szerszy, gdyż obejmuje także odpowiedzialność za uchylenie się od obowiązku świadczenia rat alimentacyjnych na inne osoby, jeżeli obowiązek taki został orzeczony przez sąd (A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX/el. 2010, komentarz do art. 209).

W świetle znowelizowanego przepisu art. 209 § 1 k.k. ten, kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem lub innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku (wyroki SN: z dnia 11 lipca 2012 r., II KK 179/2012, Prok. i Pr. 2012, nr 10, s. 5; z dnia 29 maja 2012 r., II KK 106/2012, Biul. SN 2012, nr 10).

Omawiane przestępstwo jest przestępstwem materialnym o charakterze trwałym. W świetle przepisu art. 209 § 1 k.k. trwałość tego przestępstwa przejawia się w zachowaniu sprawcy, ponieważ sprawca swym zachowaniem wywołuje bezprawny stan i utrzymuje go przez dłuższy czas. Nie oznacza to możliwości włączania do okresu przestępnej niealimentacji tych odcinków czasowych, w których sprawca nie miał obiektywnej możliwości wywiązywania się z ciążyących na nim obowiązków (wyrok SN z 9 listopada 2011 r., IV KK 321/2011).

Źródło: *Tomaszewska Ewa, Ustawa o pomocy osobom uprawnionym do alimentów. Komentarz, wyd. II, LEX 2019*

Art. 5a.

1. Po otrzymaniu kolejnego wniosku, o którym mowa w art. 3 ust. 5, dotyczącego tego samego dłużnika alimentacyjnego organ właściwy dłużnika przeprowadza z dłużnikiem alimentacyjnym wywiad alimentacyjny oraz odbiera od niego oświadczenie majątkowe.
2. W przypadku gdy organ właściwy dłużnika ustali na podstawie wywiadu alimentacyjnego lub oświadczenia majątkowego, że sytuacja dłużnika alimentacyjnego nie uległa zmianie, lub w przypadku gdy dłużnik alimentacyjny uniemożliwi przeprowadzenie tego wywiadu lub odmówi złożenia oświadczenia majątkowego, organ właściwy dłużnika nie informuje właściwego powiatowego urzędu pracy o potrzebie aktywizacji zawodowej dłużnika alimentacyjnego ani nie wszczyna postępowania dotyczącego uznania dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych, jeżeli poprzednio wydana decyzja o uznaniu dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych pozostaje w mocy.

Art. 6.

Organ właściwy dłużnika informuje organ właściwy wierzyciela oraz organ prowadzący postępowanie egzekucyjne o podjętych działaniach wobec dłużnika alimentacyjnego oraz ich efektach.

Art. 7.

1. W sprawach o roszczenia alimentacyjne organ właściwy wierzyciela albo organ właściwy dłużnika mogą wytaczać powództwa na rzecz obywateli.
2. W postępowaniu przed sądem prowadzonym z powództwa organu właściwego wierzyciela lub organu właściwego dłużnika stosuje się do tych organów odpowiednio przepisy o udziale prokuratora w postępowaniu cywilnym.

Art. 8.

Sąd przesyła organowi właściwemu wierzyciela i organowi właściwemu dłużnika orzeczenia wydane na podstawie art. 132 i 138 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 682, z 2018 r. poz. 950 oraz z 2019 r. poz. 303) w sprawach, w których osoba uprawniona otrzymuje świadczenie z funduszu alimentacyjnego, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 8a.

Organ właściwy wierzyciela przekazuje do biura informacji gospodarczej informację gospodarczą o zobowiązaniu lub zobowiązaniach dłużnika alimentacyjnego wynikających z tytułów, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2, w razie powstania zaległości za okres dłuższy niż 6 miesięcy.

Art. 8b.

Organ właściwy dłużnika może upoważnić w formie pisemnej swojego zastępcę, pracownika urzędu albo kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy do podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych, prowadzenia postępowania i wydawania w tych sprawach decyzji.

Art. 8c.

Przepis art. 8b stosuje się odpowiednio do organu właściwego wierzyciela w zakresie realizacji obowiązku określonego w art. 8a.

Art. 8d.

Po otrzymaniu wniosku polskiego organu centralnego, działającego na podstawie art. 51 ust. 2 lit. c oraz art. 53 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (Dz. Urz. UE L 7 z 10.01.2009, str. 1, z późn. zm.), organ właściwy dłużnika przeprowadza wywiad alimentacyjny, w celu ustalenia sytuacji rodzinnej, dochodowej i zawodowej dłużnika alimentacyjnego, a także jego stanu zdrowia i przyczyn niełożenia na utrzymanie osoby uprawnionej oraz odbiera od niego oświadczenie majątkowe.

Rozdział 3

Warunki nabywania prawa do świadczenia z funduszu alimentacyjnego

Art. 9.

1. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują osobie uprawnionej do ukończenia przez nią 18 roku życia albo w przypadku gdy uczy się w szkole lub szkole wyższej do ukończenia przez nią 25 roku życia, albo w przypadku posiadania orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności - bezterminowo.

1a. W przypadku ukończenia przez osobę uprawnioną szkoły wyższej w trakcie ostatniego roku studiów prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego przysługuje do zakończenia tego roku studiów, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez osobę uprawnioną 25 roku życia.

2. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują, jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty 800 zł.

3. W przypadku utraty dochodu przez członka rodziny w roku kalendarzowym poprzedzającym okres świadczeniowy lub po tym roku, ustalając jego dochód, nie uwzględnia się dochodu utraconego.

4. W przypadku uzyskania dochodu przez członka rodziny w roku kalendarzowym poprzedzającym okres świadczeniowy, ustalając dochód członka rodziny, osiągnięty w tym roku dochód dzieli się przez liczbę miesięcy, w których dochód był uzyskiwany, jeżeli dochód ten jest uzyskiwany w okresie, na który ustalane lub weryfikowane jest prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

4a. W przypadku uzyskania dochodu przez członka rodziny po roku kalendarzowym poprzedzającym okres świadczeniowy jego dochód ustala się na podstawie dochodu członka rodziny, powiększonego o kwotę osiągniętego dochodu za miesiąc następujący po miesiącu, w którym nastąpiło uzyskanie dochodu, jeżeli dochód ten jest uzyskiwany w okresie, na który ustalane lub weryfikowane jest prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

4b. Przepisów o utracie i uzyskaniu dochodu nie stosuje się do dochodu z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej i dochodu z tytułu wyrejestrowania lub rozpoczęcia pozarolniczej działalności gospodarczej, jeżeli członek rodziny lub dziecko pozostające pod opieką opiekuna prawnego utracili dochód z tych tytułów i w okresie 3 miesięcy, licząc od dnia utraty dochodu, uzyskali dochód u tego samego pracodawcy lub zleceniodawcy, lub zamawiającego dzieło lub ponownie rozpoczęli pozarolniczą działalność gospodarczą.

5. (uchylony).

6. W przypadku gdy członek rodziny jest umieszczony w pieczy zastępczej lub w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie, ustalając dochód rodziny w przeliczeniu na osobę, nie uwzględnia się osoby umieszczonej w pieczy zastępczej lub w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie.

6a. W przypadku ustalania dochodu z działalności podlegającej opodatkowaniu na podstawie przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne w roku kalendarzowym poprzedzającym okres świadczeniowy przyjmuje się dochód miesięczny w wysokości 1/12 dochodu ogłaszanego corocznie, w drodze obwieszczenia, przez ministra właściwego do spraw rodziny w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" w terminie do dnia 1 sierpnia każdego roku.

7. W przypadku ustalania dochodu z gospodarstwa rolnego przyjmuje się, że z 1 ha przeliczeniowego uzyskuje się dochód miesięczny w wysokości 1/12 dochodu ogłaszanego corocznie w drodze

obwieszczenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 oraz z 2018 r. poz. 1588, 1669 i 2244).

8. Ustalając dochód rodziny uzyskany z gospodarstwa rolnego, do powierzchni gospodarstwa stanowiącego podstawę wymiaru podatku rolnego wlicza się obszary rolne oddane w dzierżawę, z wyjątkiem:

- 1) oddanej w dzierżawę, na podstawie umowy dzierżawy zawartej stosownie do przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, części lub całości znajdującego się w posiadaniu rodziny gospodarstwa rolnego;
- 2) gospodarstwa rolnego wniesionego do użytkowania przez rolniczą spółdzielnię produkcyjną;
- 3) gospodarstwa rolnego oddanego w dzierżawę w związku z pobieraniem renty określonej w przepisach o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

9. Ustalając dochód rodziny uzyskany przez dzierżawcę gospodarstwa rolnego oddanego w dzierżawę na zasadach, o których mowa w ust. 8, dochód uzyskany z gospodarstwa rolnego pomniejsza się o zapłacony czynsz z tytułu dzierżawy.

10. Ustalając dochód rodziny uzyskany z wydzierżawionego od Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa gospodarstwa rolnego, dochód z gospodarstwa rolnego pomniejsza się o zapłacony czynsz z tytułu dzierżawy.

11. W przypadku gdy rodzina uzyskuje dochody z gospodarstwa rolnego oraz uzyskuje pozarolnicze dochody, dochody te sumuje się.

12. W przypadku gdy prawo do świadczeń ustala się osobie uprawnionej pozostającej pod opieką opiekuna prawnego, ustalając dochód, uwzględnia się tylko dochód osoby uprawnionej.

Art. 10.

1. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w wysokości bieżąco ustalonych alimentów, jednakże nie wyższej niż 500 zł.

2. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego nie przysługują, jeżeli osoba uprawniona:

- 1) została umieszczona w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie lub w pieczy zastępczej;
- 2) (utracił moc);
- 3) zawarła związek małżeński.

3. Przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego do dochodu rodziny nie wlicza się kwot otrzymanych świadczeń z tego funduszu.

4. W przypadku gdy ośrodek pomocy społecznej przekazał organowi właściwemu wierzyciela informacje, że osoba uprawniona bądź jej przedstawiciel ustawowy marnotrawią wypłacane świadczenia z funduszu alimentacyjnego, organ właściwy wierzyciela może przekazywać należne osobie świadczenia w całości lub w części w formie rzeczowej.

Art. 11.

Przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego i ich wysokości:

1) w razie ustalenia łącznej kwoty alimentów dla kilku osób uprawnionych za kwotę alimentów przysługujących jednej osobie uważa się część łącznej kwoty proporcjonalną do liczby osób, dla których ustalono alimenty;

2) w razie ustalenia alimentów więcej niż jednym tytułem wykonawczym od rodziców dziecka za kwotę alimentów przysługujących jednej osobie uważa się kwotę alimentów przysługujących na podstawie wszystkich tytułów wykonawczych.

Art. 12.

1. Postępowania w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego prowadzi organ właściwy wierzyciela.

2. Organ właściwy wierzyciela może upoważnić, w formie pisemnej, swojego zastępcę, pracownika urzędu albo kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, a także do wydawania w tych sprawach decyzji.

3. - 4. (uchylony).

Art. 13. (uchylony).

Art. 14.

Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może podwyższać wysokość kwot, o których mowa w art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 1, kierując się wysokością wyegzekwowanych świadczeń alimentacyjnych.

Rozdział 4

Zasady i tryb postępowania w sprawach przyznawania i wypłacania świadczeń z funduszu alimentacyjnego

Art. 15

1. Ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz ich wypłata następują odpowiednio na wniosek osoby uprawnionej lub jej przedstawiciela ustawowego.

2. Wniosek składa się w urzędzie gminy lub miasta właściwym ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej.

2a. Informacje przedstawione we wniosku składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Wniosek powinien zawierać:

1) dane dotyczące członków rodziny, w tym: imię, nazwisko, datę urodzenia, adres miejsca zamieszkania, stan cywilny, obywatelstwo, płeć, numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz, o ile wnioskodawca posiada - adres poczty elektronicznej i numer telefonu;

2) oświadczenie wnioskodawcy o przekazaniu organowi prowadzącemu postępowanie egzekucyjne wszelkich znanych mu informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi alimentacyjnemu;

3) oświadczenie wnioskodawcy o miejscu zamieszkania, wieku, zatrudnieniu i sytuacji ekonomicznej osób zobowiązanych względem osoby uprawnionej do alimentacji.

3a. Wniosek i załączniki do wniosku określone w ust. 4 mogą być składane drogą elektroniczną za pomocą systemu teleinformatycznego utworzonego przez ministra właściwego do spraw rodziny lub systemu teleinformatycznego wskazanego w informacji zamieszczonej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw rodziny po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.

3b. Wniosek i załączniki do wniosku określone w ust. 4 w postaci elektronicznej mogą być składane za pomocą:

- 1) systemu, o którym mowa w ust. 11, po zastosowaniu zapewnionych w systemie sposobów potwierdzenia pochodzenia oraz integralności przesyłanych danych;
- 2) systemu teleinformatycznego wskazanego w informacji zamieszczonej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw rodziny po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, po opatrzeniu ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

3c. Jeżeli osoba składająca wniosek o świadczenia z funduszu alimentacyjnego nie może złożyć w formie dokumentu elektronicznego zaświadczenia wymaganego dla potwierdzenia faktów lub stanu prawnego lub innego dokumentu niezbędnego w postępowaniu w sprawie o świadczenia z funduszu alimentacyjnego, może złożyć elektroniczną kopię takiego dokumentu, po uwierzytelnieniu jej w sposób określony w ust. 3b.

3d. W przypadku wniosku składanego w postaci elektronicznej, po wpisaniu do formularza wniosku numerów PESEL wnioskodawcy i członków jego rodziny, formularz wniosku może być uzupełniony o dane zgromadzone w rejestrze PESEL w zakresie imion, nazwiska, miejsca urodzenia, daty urodzenia, stanu cywilnego, obywatelstwa i płci wnioskodawcy i członków jego rodziny.

3e. Wniosku nie uzupełnia się o dane zgromadzone w rejestrze PESEL, jeżeli w oparciu o dane z rejestru PESEL i rejestru stanu cywilnego nie można stwierdzić stopnia pokrewieństwa pomiędzy wnioskodawcą a członkami jego rodziny.

3f. W przypadku niezgodności ze stanem faktycznym danych uzupełnionych z rejestru PESEL zawartych w formularzu wniosku wnioskodawca wskazuje w formularzu wniosku poprawne dane.

4. Do wniosku należy dołączyć odpowiednio:

- 1) zaświadczenia lub oświadczenia dokumentujące wysokość innych dochodów niż dochody podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych na zasadach określonych w art. 27, art. 30b, art. 30c, art. 30e i art. 30f ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.), dotyczące każdego członka rodziny;
- 2) zaświadczenie naczelnika urzędu skarbowego, dotyczące członków rodziny rozliczających się na podstawie przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, zawierające informacje odpowiednio o:

- a) formie opłaconego podatku,
- b) wysokości przychodu,
- c) stawce podatku,
- d) wysokości opłaconego podatku

- w roku kalendarzowym poprzedzającym okres świadczeniowy;

3) zaświadczenia lub oświadczenia oraz dowody niezbędne do ustalenia prawa do świadczenia:

- a) zaświadczenie organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne albo oświadczenie stwierdzające bezskuteczność egzekucji,

b) odpis podlegającego wykonaniu orzeczenia sądu zasądającego alimenty, odpis postanowienia sądu o zabezpieczeniu powództwa o alimenty, odpis protokołu zawierającego treść ugody sądowej lub ugody zawartej przed mediatorem,

c) orzeczenie sądu rodzinnego o ustaleniu opiekuna prawnego dla osoby uprawnionej,

d) oświadczenie o uczęszczaniu osoby uprawnionej do szkoły lub szkoły wyższej,

e) informacje właściwego sądu lub właściwej instytucji o podjęciu przez osobę uprawnioną czynności związanych z wykonaniem tytułu wykonawczego za granicą albo o niepodjęciu tych czynności, w szczególności w związku z:

– brakiem podstawy prawnej do ich podjęcia lub

– brakiem możliwości wskazania przez osobę uprawnioną miejsca zamieszkania dłużnika alimentacyjnego za granicą,

f) inne dokumenty potwierdzające spełnianie warunków do przyznania lub ustalenia wysokości świadczenia z funduszu alimentacyjnego będącego przedmiotem wniosku.

4a. W przypadku utraty dochodu lub uzyskania dochodu do wniosku o świadczenie z funduszu alimentacyjnego należy dołączyć dokumenty potwierdzające ich utratę lub uzyskanie oraz ich wysokość.

5. W przypadku złożenia wniosku bez zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 3 lit. a, organ właściwy wierzyciela występuje do organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne z wezwaniem o przesłanie zaświadczenia o bezskuteczności egzekucji.

6. Organ prowadzący postępowanie egzekucyjne jest zobowiązany do przesłania zaświadczenia o bezskutecznej egzekucji w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

7. Osoba składająca wniosek o przyznanie świadczeń z funduszu alimentacyjnego składa oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3 oraz ust. 4 pkt 1 i 3 lit. a oraz d, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8. Urzędy administracji publicznej do realizacji zadań w zakresie świadczeń z funduszu alimentacyjnego używają oprogramowania, które jest zgodne z wymaganiami określonymi przez ministra właściwego do spraw rodziny w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, i z jego zastosowaniem sporządzają sprawozdawczość, którą przekazują wojewodzie.

8a. Minister właściwy do spraw rodziny jest obowiązany utworzyć rejestr centralny obejmujący następujące informacje gromadzone na podstawie przepisów ustawy przez organy właściwe wierzyciela i organy właściwe dłużnika podczas realizacji zadań wynikających z ustawy:

1) dane dotyczące osób uprawnionych i członków ich rodzin:

a) imię i nazwisko,

b) datę urodzenia,

c) adres miejsca zamieszkania lub pobytu,

d) miejsce zamieszkania lub pobytu,

e) numer PESEL,

f) numer dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku osób, które nie posiadają numeru PESEL,

g) stan cywilny,

- h) obywatelstwo,
 - i) stopień pokrewieństwa z członkami rodziny,
 - j) informacje o uczęszczaniu osoby uprawnionej do szkół i placówek oświatowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1900 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 60), okresie uczęszczania, typie lub rodzaju instytucji oraz nazwie i adresie siedziby instytucji, do której osoba uprawniona uczęszcza,
 - k) orzeczenie o stopniu niepełnosprawności,
 - ka) informacje o prawie do świadczeń opieki zdrowotnej,
 - kb) informacje o rozliczaniu się z podatku dochodowego od osób fizycznych,
 - kc) informacje o uczęszczaniu osoby uprawnionej do szkoły wyższej, okresie uczęszczania oraz nazwie i adresie siedziby szkoły wyższej, do której osoba uprawniona uczęszcza,
 - l) liczbę, rodzaj i wysokość wypłaconych świadczeń,
 - m) płeć,
 - n) dochody,
 - o) wysokość zasądzonych alimentów,
 - p) poziom egzekucji zasądzonych alimentów,
 - q) organ, do którego złożono wniosek, oraz datę złożenia wniosku,
 - r) organ, który przyznał świadczenie, datę wydania decyzji przyznającej świadczenie oraz numer tej decyzji,
 - s) okres, na który świadczenie zostało przyznane;
- 2) dane dotyczące dłużników alimentacyjnych i podejmowanych wobec nich działań:
- a) imię i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) adres zamieszkania lub pobytu,
 - d) miejsce zamieszkania lub pobytu,
 - e) numer ewidencyjny PESEL,
 - f) numer dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku osób, które nie posiadają numeru PESEL,
 - g) stan cywilny i płeć,
 - h) obywatelstwo,
 - i) stopień pokrewieństwa z członkami rodziny,
 - j) stan zdrowia,
 - k) wykształcenie,
 - l) zawód,
 - m) zatrudnienie,
 - n) osobę lub osoby, na które zasądzone są alimenty (imię, nazwisko, PESEL) oraz wysokości zasądzonych alimentów,
 - o) poziom i rodzaj zobowiązań dłużnika z tytułu niewyegzekwowanych świadczeń alimentacyjnych,
 - p) stan majątkowy dłużnika,
 - r) posiadanie prawa jazdy przez dłużnika,
 - s) rodzaj podejmowanych działań wobec dłużników alimentacyjnych.
- 8aa. Minister właściwy do spraw rodziny oraz wojewoda monitorują realizację świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organy właściwe.

8ab. Minister właściwy do spraw rodziny monitoruje realizację świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez pozyskiwanie informacji niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w art. 15a ust. 6, oraz przekazywanie tych informacji organom właściwym.

8b. 8 Informacje zawarte w rejestrze centralnym, o którym mowa w ust. 8a, są przetwarzane przez ministra właściwego do spraw rodziny i wojewodę w celu monitorowania realizacji świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz w celu umożliwienia organom właściwym dłużnika i organom właściwym wierzyciela weryfikacji prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz przez podmioty wymienione w ust. 8c w celu, w którym informacje te zostały im udostępnione, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych. Organy właściwe wierzyciela oraz organy właściwe dłużnika przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując oprogramowanie, o którym mowa w ust. 8.

8c. Informacje zawarte w rejestrze centralnym, o którym mowa w ust. 8a, udostępnia się, w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych, następującym podmiotom:

- 1) organowi właściwemu, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, i wojewodzie - w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o świadczenia rodzinne, osób pobierających świadczenia rodzinne oraz członków ich rodzin;
- 2) organowi właściwemu dłużnika i organowi właściwemu wierzyciela - w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o świadczenia z funduszu alimentacyjnego, osób pobierających świadczenia z funduszu alimentacyjnego i członków ich rodzin oraz danych dotyczących dłużników alimentacyjnych;
- 3) jednostkom organizacyjnym pomocy społecznej prowadzonym przez jednostki samorządu terytorialnego - w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o świadczenia z pomocy społecznej, osób pobierających świadczenia z pomocy społecznej oraz członków ich rodzin;
- 4) powiatowym i wojewódzkim zespołom do spraw orzekania o niepełnosprawności - w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności i osób posiadających orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności;
- 5) organowi właściwemu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2018 r. poz. 2134 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 60 i 303), i wojewodzie - w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o świadczenie wychowawcze, osób pobierających świadczenie wychowawcze oraz członków ich rodzin.

8ca. Organy właściwe, z zastosowaniem oprogramowania, o którym mowa w ust. 8, przekazują do rejestru centralnego, o którym mowa w ust. 8a, również adres poczty elektronicznej wskazany we wniosku o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

8cb. 9 Minister właściwy do spraw rodziny przetwarza dane w zakresie adresu poczty elektronicznej wskazanego we wniosku o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego w celu przekazywania informacji związanych z uprawnieniami dla rodzin. Przepisy ust. 8d i 8f stosuje się odpowiednio.

8d. Minister właściwy do spraw rodziny przechowuje informacje w rejestrze centralnym, o którym mowa w ust. 8a, przez okres 10 lat od dnia zaprzestania udzielania świadczeń, z wyjątkiem informacji dotyczących osób, którym świadczenie nie zostało przyznane, które przechowuje się przez okres

1 roku od dnia, w którym decyzja w sprawie świadczenia stała się ostateczna, lub od dnia pozostawienia wniosku o ustalenie prawa do świadczenia bez rozpatrzenia.

8e. Podmioty wymienione w ust. 8c przechowują informacje, o których mowa w ust. 8a, przez okres 10 lat od dnia ich udostępnienia z rejestru centralnego, o którym mowa w ust. 8a, z wyjątkiem informacji dotyczących osób, którym świadczenie nie zostało przyznane albo którym wydane zostało orzeczenie o niezaliczeniu do osób niepełnosprawnych lub o odmowie ustalenia stopnia niepełnosprawności, które przechowuje się przez okres 1 roku od dnia, w którym decyzja w sprawie świadczenia albo wydania orzeczenia stała się ostateczna, lub od dnia pozostawienia wniosku o ustalenie prawa do świadczenia albo o wydanie orzeczenia bez rozpatrzenia.

8f. Informacje, o których mowa w ust. 8a, usuwa się niezwłocznie po upływie okresów przechowywania, o których mowa w ust. 8d i 8e.

8g. Minister właściwy do spraw rodziny udostępnia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, na jego żądanie, dane, o których mowa w ust. 8a, w celu niezbędnym do wykonywania zadań analitycznych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dokonuje pseudonimizacji udostępnionych danych.

9. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb postępowania w sprawach o przyznanie świadczeń z funduszu alimentacyjnego, sposób ustalania dochodu uprawniającego do świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz szczegółowy zakres informacji, jakie mają być zawarte:

- 1) we wniosku o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego,
- 2) w oświadczeniach niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, w tym oświadczeniach o dochodach członków rodziny, oświadczeniach, o których mowa w ust. 4 pkt 3 lit. a, oraz zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2,
- 3) w zaświadczeniu organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne o bezskuteczności egzekucji zawierającym informację o stanie egzekucji, przyczynach jej bezskuteczności oraz o działaniach podejmowanych w celu wyegzekwowania zasądzonych świadczeń alimentacyjnych
- kierując się koniecznością zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania w sprawach świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz dokumentacji niezbędnej do sprawnej realizacji, również drogą elektroniczną, zadań w zakresie świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

9a. Minister właściwy do spraw rodziny może określić oraz zamieścić na swojej stronie Biuletynu Informacji Publicznej wzory:

- 1) wniosków o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego;
- 2) oświadczeń niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, w tym oświadczeń o dochodach członków rodziny, oświadczeń, o których mowa w ust. 4 pkt 3 lit. a, oraz zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2;
- 3) zaświadczenia organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne o bezskuteczności egzekucji zawierającego informację o stanie egzekucji, przyczynach jej bezskuteczności oraz o działaniach podejmowanych w celu wyegzekwowania zasądzonych świadczeń alimentacyjnych.

10. Minister właściwy do spraw rodziny w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) opis systemów teleinformatycznych stosowanych w urzędach administracji publicznej realizujących zadania w zakresie świadczeń, zawierający strukturę systemu, wymaganą minimalną funkcjonalność systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym

zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570, z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 60),

2) wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu,

3) sposób postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem systemu - mając na uwadze potrzebę zapewnienia spójności systemów teleinformatycznych stosowanych w urzędach administracji publicznej do realizacji zadań w zakresie świadczeń, w szczególności w odniesieniu do jednorodności zakresu i rodzaju danych, która umożliwi ich scalanie w zbiór centralny, a także zachowanie zgodności z minimalnymi wymogami i sposobem stwierdzania zgodności oprogramowania, określonymi na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Systemy teleinformatyczne nie mają zastosowania do działalności naczelnika urzędu skarbowego wynikającej z przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60).

11. Minister właściwy do spraw rodziny jest obowiązany do utworzenia i prowadzenia systemu teleinformatycznego umożliwiającego ubieganie się o świadczenia z funduszu alimentacyjnego drogą elektroniczną oraz zapewnienia funkcjonowania tego systemu. Uwierzytelnianie użytkowników w systemie teleinformatycznym wymaga użycia profilu zaufanego, profilu osobistego, innego środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 162), adekwatnie do poziomu bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej wymaganego dla usług świadczonych w tym systemie, danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, jeżeli te dane pozwalają na identyfikację i uwierzytelnienie wymagane w celu realizacji usługi online, albo innych technologii, jeżeli zostaną udostępnione w tym systemie.

Art. 15a

1. Organ właściwy wierzyciela ustalający prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego jest obowiązany do samodzielnego uzyskania lub weryfikacji drogą elektroniczną, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny, lub drogą pisemną, od organów podatkowych lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych, organów emerytalno-rentowych oraz z rejestrów publicznych, w tym z rejestru PESEL, o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności, oraz drogą elektroniczną, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny z systemu informacji oświatowej, o którym mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej, z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych, odpowiednio:

1) informacji o dochodzie podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, na zasadach określonych w art. 27, art. 30b, art. 30c, art. 30e i art. 30f ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, każdego członka rodziny, udzielanych przez naczelnika właściwego urzędu skarbowego, zawierających dane o wysokości:

a) dochodu,

b) składek na ubezpieczenia społeczne odliczonych od dochodu,

c) należnego podatku;

- 1a) informacji o dochodzie, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. c tiret dwudzieste dziewięte ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych;
- 2) danych, o których mowa w art. 15 ust. 8a pkt 1 lit. a, b, e, g, h, j, ka, kb oraz m;
- 3) informacji o wysokości składek na ubezpieczenie zdrowotne, w tym informacji o wysokości składek od poszczególnych płatników i okresach opłacania przez nich tych składek;
- 4) (uchylony);
- 5) informacji o legitymowaniu się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności wydanym na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 511, 1000, 1076, 1925, 2192 i 2354), obejmującej następujące dane:
 - a) datę wydanego orzeczenia,
 - b) datę powstania stopnia niepełnosprawności,
 - c) datę złożenia wniosku o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności,
 - d) okres, na który zostało wydane orzeczenie.
2. W przypadku gdy w Elektronicznym Krajowym Systemie Monitoringu Orzekania o Niepełnosprawności znajduje się więcej niż jedno orzeczenie wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, dotyczące tej samej osoby, informacja, o której mowa w ust. 1 pkt 5, jest przekazywana wyłącznie na podstawie orzeczeń, które potwierdzają prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego.
3. W przypadku braku w Elektronicznym Krajowym Systemie Monitoringu Orzekania o Niepełnosprawności informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 5, organ właściwy wierzyciela prowadzący postępowanie w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego wzywa osobę uprawnioną albo jej przedstawiciela ustawowego do dołączenia orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności.
4. W przypadku awarii systemów teleinformatycznych służących do wymiany, drogą elektroniczną, informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 1a, 3 i 5 oraz w art. 15 ust. 8a pkt 1 lit. a, b, e, g, h oraz m, organ właściwy wierzyciela uzyskuje te informacje w drodze pisemnej wymiany informacji. Organy podatkowe, organy emerytalno-rentowe oraz podmioty prowadzące rejestry publiczne przekazują te informacje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku organu właściwego wierzyciela.
5. W przypadku braku możliwości samodzielnego uzyskania przez organ właściwy wierzyciela informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 1a i 3 oraz w art. 15 ust. 8a pkt 1 lit. a, b, e, g, h oraz m, z przyczyn nieleżących po stronie tego organu, organ właściwy wierzyciela wzywa osobę uprawnioną albo jej przedstawiciela ustawowego do przedstawienia tych informacji.
6. Minister właściwy do spraw rodziny pozyskuje drogą elektroniczną informacje niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego od organów emerytalno-rentowych oraz z rejestrów publicznych, w tym z rejestru PESEL, o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności, z systemu informacji oświatowej, o którym mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej, z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych oraz z wykazu studentów i wykazu osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora będących częścią Zintegrowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on, o którym mowa w przepisach o szkolnictwie wyższym i nauce, w celu umożliwienia organom właściwym wierzyciela weryfikacji prawa do świadczeń z funduszu

alimentacyjnego, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny oraz wojewodę realizacji świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organ właściwy wierzyciela.

7. Minister właściwy do spraw rodziny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 6, przekazuje drogą elektroniczną organom emerytalno-rentowym oraz podmiotom prowadzącym rejestry, o których mowa w ust. 6, dane, o których mowa w art. 15 ust. 8a pkt 1 lit. a, b, e oraz f.

Art. 16. - Art. 17. (uchylony).

Art. 18.

1. Prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego ustala się na okres świadczeniowy począwszy od miesiąca, w którym wpłynął wniosek do organu właściwego wierzyciela, nie wcześniej niż od początku okresu świadczeniowego do końca tego okresu.

2. Jeżeli osoba uprawniona po ukończeniu nauki w szkole została w tym samym roku kalendarzowym przyjęta do szkoły wyższej, świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują również za wrzesień.

3. W przypadku utraty ważności orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności i uzyskania ponownego orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności, stanowiącego kontynuację poprzedniego orzeczenia, prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego ustala się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym upłynął termin ważności poprzedniego orzeczenia, jeżeli osoba złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego w terminie 3 miesięcy od dnia ponownego wydania orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności.

4. W razie utraty dochodu prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego ustala się od pierwszego pełnego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła utrata dochodu, nie wcześniej jednak niż od miesiąca złożenia wniosku.

4a. W przypadku przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego po uwzględnieniu utraty dochodu z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej organ właściwy, po upływie 3 miesięcy, licząc od dnia utraty dochodu, weryfikuje ustalone prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego z uwzględnieniem art. 9 ust. 4b. Przepisy art. 19 ust. 1 stosuje się.

5. W przypadku gdy dochód rodziny powiększony o uzyskany dochód powoduje utratę prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, świadczenia nie przysługują od miesiąca następującego po pierwszym miesiącu od miesiąca, w którym nastąpiło uzyskanie dochodu.

Art. 19.

1. W przypadku wystąpienia zmian w liczbie członków rodziny, uzyskania lub utraty dochodu albo innych zmian mających wpływ na prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego osoba uprawniona albo jej przedstawiciel ustawowy, którzy złożyli wniosek o przyznanie świadczenia z funduszu są obowiązani do niezwłocznego powiadomienia o tym organu wypłacającego świadczenia.

2. Osoby otrzymujące świadczenia z funduszu alimentacyjnego, instytucje publiczne i organizacje pozarządowe są obowiązane do udzielania, na żądanie organu właściwego wierzyciela, wyjaśnień oraz informacji co do okoliczności mających wpływ na prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Art. 20.

1. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego wypłaca się w okresach miesięcznych.
2. Decyzje w sprawach świadczeń z funduszu alimentacyjnego są natychmiast wykonalne, z wyjątkiem decyzji w sprawach dotyczących nienależnie pobranych świadczeń.
3. Wnioski o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na nowy okres świadczeniowy są przyjmowane od dnia 1 sierpnia danego roku, a w przypadku wniosków składanych drogą elektroniczną - od dnia 1 lipca danego roku.
4. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o świadczenia z funduszu alimentacyjnego na nowy okres świadczeniowy złoży wniosek wraz z dokumentami do dnia 31 sierpnia, ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz wypłata świadczeń przysługujących za miesiąc październik następuje do dnia 31 października.
5. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o świadczenia na nowy okres świadczeniowy złoży wniosek wraz z wymaganymi dokumentami w okresie od dnia 1 września do dnia 30 września danego roku, ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz wypłata przysługujących świadczeń z funduszu alimentacyjnego następuje do dnia 30 listopada tego roku.
6. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o świadczenia na nowy okres świadczeniowy złoży wniosek wraz z wymaganymi dokumentami w okresie od dnia 1 października do dnia 31 października danego roku, ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz wypłata przysługujących świadczeń z funduszu alimentacyjnego następuje do dnia 31 grudnia tego roku.
7. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o świadczenia na nowy okres świadczeniowy złoży wniosek wraz z wymaganymi dokumentami w okresie od dnia 1 listopada do dnia 30 listopada danego roku, ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz wypłata przysługujących świadczeń z funduszu alimentacyjnego następuje do dnia 31 stycznia następnego roku.
8. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o świadczenia na nowy okres świadczeniowy złoży wniosek wraz z wymaganymi dokumentami w okresie od dnia 1 grudnia danego roku do dnia 31 stycznia następnego roku, ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz wypłata przysługujących świadczeń z funduszu alimentacyjnego następuje do ostatniego dnia lutego następnego roku.

Art. 21.

1. Wypłatę świadczeń z funduszu alimentacyjnego wstrzymuje się, jeżeli osoba uprawniona albo jej przedstawiciel ustawowy, którzy złożyli wniosek o przyznanie świadczeń z funduszu alimentacyjnego:
 - 1) odmówili udzielenia lub nie udzielili, w wyznaczonym terminie, wyjaśnień co do okoliczności mających wpływ na prawo do świadczeń;
 - 2) odmówili udzielenia organowi prowadzącemu postępowanie egzekucyjne informacji mających wpływ na skuteczność egzekucji lub udzielili informacji nieprawdziwych;
 - 3) nie podejmują świadczeń przez trzy kolejne miesiące kalendarzowe.
2. W przypadku udzielenia wyjaśnień świadczenia z funduszu alimentacyjnego wypłaca się od miesiąca, w którym wpłynęły wyjaśnienia, do końca okresu świadczeniowego, o ile osoba uprawniona nadal spełnia warunki do ich otrzymywania.

3. W przypadku zgłoszenia się osoby uprawnionej po upływie trzech miesięcy świadczenia z funduszu alimentacyjnego wypłaca się jej za cały okres wstrzymania, o ile osoba uprawniona nadal spełnia warunki do ich otrzymywania.

4. Jeżeli wznowienie wypłaty wstrzymanych świadczeń z funduszu alimentacyjnego nie nastąpi do końca okresu świadczeniowego, prawo do świadczeń wygasa.

Art. 22.

1. 10 Organ właściwy dłużnika i organ właściwy wierzyciela przetwarzają, w zakresie określonym w ustawie, dane osobowe osób, o których mowa w art. 15 ust. 1, członków ich rodzin oraz dłużników alimentacyjnych i członków ich rodzin.

2. Pracodawcy, właściwe jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, właściwe jednostki podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Agencji Wywiadu, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Ministrowi Sprawiedliwości, podmioty wypłacające uposażenie osobom w stanie spoczynku lub uposażenie rodzinne, jednostki, które zawarły umowę agencyjną lub umowę zlecenia albo umowę o świadczenie usług, rolnicze spółdzielnie produkcyjne, właściwe organy finansowe, organy emerytalne lub rentowe, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz urzędy administracji rządowej i samorządowej są obowiązani wydawać zaświadczenia niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Wydawanie zaświadczeń jest wolne od opłat.

Art. 22a.

1. Dane osobowe, o których mowa w art. 22 ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

Art. 23.

1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu.

1a. Od kwot nienależnie pobranego świadczenia, o którym mowa w art. 2 pkt 7 lit. a, b, d, f i g, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie.

2. Należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranych świadczeń stała się ostateczna.

3. Bieg przedawnienia przerywa:

- 1) odroczenie terminu płatności należności,
- 2) rozłożenie spłaty należności na raty,

3) zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony

- przy czym po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo odpowiednio od dnia następującego po dniu odroczenia terminu płatności należności, rozłożenia spłaty należności na raty lub zastosowania środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony.

4. Decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranych świadczeń nie jest wydawana, jeżeli od terminu ich pobrania upłynęło więcej niż 10 lat.
5. Kwoty nienależnie pobranych świadczeń wraz z odsetkami ustalone ostateczną decyzją podlegają potrąceniu z bieżąco wypłacanych świadczeń z funduszu.
6. Nienależnie pobrane świadczenia wraz z odsetkami podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
7. Odsetki są naliczane od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego, do dnia spłaty.
8. Organ właściwy wierzyciela, który wydał decyzję w sprawie nienależnie pobranych świadczeń z funduszu alimentacyjnego, może umorzyć kwotę nienależnie pobranych świadczeń wraz z odsetkami w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności dotyczące sytuacji rodziny.
9. W przypadku śmierci osoby, która pobrała nienależnie świadczenia, należności, o których mowa w ust. 1, wygasają.

Komentarz: wpłata świadczeń bezpośrednio do rąk wierzyciela

Fakt dokonywania przez dłużnika alimentacyjnego wpłat bezpośrednio do rąk wierzycielki stanowi okoliczność uzasadniająca uznanie świadczeń z FA pobranych za ten okres za nienależnie pobrane. Okoliczność taka nie stanowi natomiast podstawy do zmiany lub uchylecia decyzji o przyznaniu świadczeń z FA. Jest to natomiast okoliczność obligująca organ do wszczęcia postępowania w przedmiocie uznania świadczenia za nienależnie pobrane. Zgodnie z art. 2 pkt 7 lit. d ustawy, za nienależnie pobranym świadczeniem uważa się m.in. świadczenia z funduszu alimentacyjnego wypłacone, w przypadku gdy osoba uprawniona w okresie ich pobierania otrzymała, niezgodnie z kolejnością określoną w art. 28, zaległe lub bieżące alimenty, do wysokości otrzymanych w tym okresie alimentów.

Uznanie uzyskanego przez stronę świadczenia z FA za nienależnie pobrane i zobligowanie strony do jego zwrotu jest zatem jedyną „sankcją” przewidzianą przez przepisy ustawy. Brak jest podstawy prawnej, ażeby w tych okolicznościach zmienić lub uchylić decyzję o przyznanych świadczeniach z funduszu. Jednorazowe wpłaty dokonane przez dłużnika nie świadczą bowiem o ustaniu przesłanek do pobierania świadczeń z funduszu.

Co więcej, przepisu nie przewidują także możliwości wstrzymania wypłaty na wniosek strony. Sytuacje, kiedy organ uprawniony jest do wstrzymania wypłaty świadczeń określone są w art. 21 ustawy. W zaistniałej sytuacji zasadnym byłoby zatem wezwanie strony do złożenia wyjaśnień

i określenia czy wnosi o uchylenie decyzji przyznającej świadczenia z funduszu, czy też chce kontynuować wypłaty. Jeżeli strona nie wniesienie o uchylenie decyzji, wówczas organ zobligowany jest do jej dalszego wykonywania, czyli także do wypłaty świadczenia za miesiąc wrzesień. Jednocześnie strona musi liczyć się z tym, że jeżeli otrzyma środki bezpośrednio od dłużnika, wówczas będzie musiała je zwrócić jako świadczenie nienależnie pobrane.

Art. 23a.

1. Podmiot prowadzący rachunek płatniczy oraz bank i spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa prowadzące rachunek inny niż płatniczy, a także wydawca instrumentu płatniczego są obowiązani zwrócić z tych rachunków organowi właściwemu wierzyciela na jego wniosek kwoty świadczeń z funduszu alimentacyjnego przekazane po dniu śmierci osoby uprawnionej na ten rachunek albo instrument płatniczy.
2. Podmiot prowadzący rachunek płatniczy oraz bank i spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa prowadzące rachunek inny niż płatniczy, a także wydawca instrumentu płatniczego, są zwolnieni od wypłaty pełnej lub częściowej kwoty, o której mowa w ust. 1, jeżeli przed otrzymaniem wniosku organu właściwego wierzyciela dokonali z tych rachunków wypłat innym osobom i te wypłaty nie pozwalają zrealizować wniosku w całości lub części oraz w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku poinformują o tym ten organ wraz ze wskazaniem osób, które pobrały wypłaty.
3. Zwrot kwot świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za zwrot świadczeń nienależnie pobranych.

Art. 24.

1. Organ właściwy wierzyciela może bez zgody osoby uprawnionej albo jej przedstawiciela ustawowego zmienić lub uchylić ostateczną decyzję administracyjną, na mocy której strona nabyła prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, jeżeli uległa zmianie sytuacja rodzinna lub dochodowa rodziny mająca wpływ na prawo do świadczeń, egzekucja stała się skuteczna, osoba nienależnie pobrała świadczenia lub wystąpiły inne okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń.
2. Zmiana decyzji na korzyść osoby uprawnionej nie wymaga jej zgody.

Art. 25.

W sprawach nieuregulowanych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 26.

Organ prowadzący postępowanie egzekucyjne jest obowiązany udzielać organowi właściwemu wierzyciela informacji mających wpływ na wypłatę świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Art. 27.

1. Dłużnik alimentacyjny jest obowiązany do zwrotu organowi właściwemu wierzyciela należności w wysokości świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego osobie uprawnionej, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

1a. Odsetki są naliczane od pierwszego dnia następującego po dniu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego, do dnia spłaty.

2. (uchylony).

3. Należności przypadające od dłużnika alimentacyjnego z tytułu świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego podlegają ściągnięciu wraz z odsetkami w drodze egzekucji sądowej na podstawie przepisów o egzekucji świadczeń alimentacyjnych, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

3a. Jeżeli jest prowadzone postępowanie egzekucyjne w celu zaspokojenia roszczeń osoby uprawnionej z tytułu alimentów, organ właściwy wierzyciela, który wypłacał świadczenia z funduszu alimentacyjnego, będący wierzycielem należności, o których mowa w ust. 3, przyłącza się do tego postępowania. Organ, który przyłącza się do postępowania egzekucyjnego, ma te same prawa co wierzyciel uprawniony z tytułu alimentów.

4. 40% kwot należności stanowi dochód własny gminy organu właściwego wierzyciela, o którym mowa w ust. 3a, a pozostałe 60% tej kwoty oraz odsetki stanowią dochód budżetu państwa.

5. (uchylony).

6. Uzyskane przez gminę organu właściwego wierzyciela, o którym mowa w ust. 3a, dochody, o których mowa w ust. 4, przeznacza się w szczególności na pokrycie kosztów podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych.

7. Organ właściwy wierzyciela przekazuje dłużnikowi alimentacyjnemu, o ile adres zamieszkania dłużnika jest znany, oraz organowi właściwemu dłużnika:

1) informację o przyznaniu osobie uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz o obowiązku zwrotu wraz z odsetkami należności z tytułu świadczeń z funduszu alimentacyjnego wypłaconych osobie uprawnionej;

2) (uchylony);

3) informację o wysokości zobowiązań dłużnika alimentacyjnego wobec Skarbu Państwa z tytułu:

a) wypłaconych osobie uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego na podstawie ustawy,

b) wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (Dz. U. poz. 732 i 1366) 12 zaliczek alimentacyjnych,

c) wypłaconych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. z 1991 r. poz. 200, z późn. zm.) 13 świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

7a. Organ właściwy wierzyciela przekazuje organowi właściwemu dłużnika informacje o zobowiązaniach wynikających z tytułów, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2.

8. Do wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w ust. 3, lub o przyłączenie się do postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w ust. 3a, organ właściwy wierzyciela, o którym mowa w ust. 3a, dołącza:

1) ostateczną decyzję przyznającą świadczenia z funduszu alimentacyjnego osobie uprawnionej;

2) informacje o rozpoczęciu realizacji decyzji, o której mowa w pkt 1, i terminie wypłat świadczeń z funduszu alimentacyjnego w poszczególnych miesiącach określonych w decyzji.

8a. Egzekucja należności, o których mowa w ust. 3, jest prowadzona na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 8 pkt 1, bez konieczności zaopatrywania jej w klauzulę wykonalności.

9. 14 Organ prowadzący postępowanie egzekucyjne przekazuje wyegzekwowane od dłużnika alimentacyjnego kwoty organowi właściwemu wierzyciela, o którym mowa w ust. 3 a, do wysokości wypłaconych przez ten organ świadczeń z funduszu alimentacyjnego wraz z odsetkami, zgodnie z kolejnością określoną odpowiednio w art. 28 ust. 1 i 2.

10. Przekazanie wyegzekwowanych kwot, o których mowa w ust. 9, następuje na wskazany rachunek bankowy organu właściwego wierzyciela, o którym mowa w ust. 3a.

11. Organ właściwy wierzyciela, o którym mowa w ust. 3a, rozlicza kwoty otrzymane z tytułu zwrotu należności przypadających od dłużnika alimentacyjnego wraz z odsetkami zgodnie z kolejnością określoną w art. 1026 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.).

Art. 28.

1. W okresie, w którym osoba uprawniona otrzymuje świadczenia z funduszu alimentacyjnego, z kwoty uzyskanej z egzekucji od dłużnika alimentacyjnego organ prowadzący postępowanie egzekucyjne zaspokaja w następującej kolejności:

1) należności z tytułu świadczeń z funduszu alimentacyjnego wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy - do ich całkowitego zaspokojenia,

2) należności powstałe z tytułu zaliczek alimentacyjnych wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej 15 - do ich całkowitego zaspokojenia,

3) należności wierzyciela alimentacyjnego - do ich całkowitego zaspokojenia,

4) należności likwidatora funduszu alimentacyjnego powstałe z tytułu świadczeń alimentacyjnych wypłaconych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym 16 - do ich całkowitego zaspokojenia

- po należnościach określonych w art. 1025 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, a przed należnościami określonymi w art. 1025 § 1 pkt 2-10 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

2. W przypadku gdy w okresie wypłaty świadczenia z funduszu alimentacyjnego należności z tytułu świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego osobie uprawnionej nie zostaną zaspokojone, po zaprzestaniu wypłaty świadczenia organ prowadzący postępowanie egzekucyjne zaspokaja w następującej kolejności:

1) należności wierzyciela alimentacyjnego - do wysokości zasądzonych miesięcznie świadczeń,

2) należności z tytułu świadczeń z funduszu alimentacyjnego wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy - do ich całkowitego zaspokojenia,

3) należności powstałe z tytułu zaliczek alimentacyjnych wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej 17 - do ich całkowitego zaspokojenia,

4) należności wierzyciela alimentacyjnego - do ich całkowitego zaspokojenia,

5) należności likwidatora funduszu alimentacyjnego powstałe z tytułu świadczeń alimentacyjnych wypłaconych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym 18 - do ich całkowitego zaspokojenia

- po należnościach określonych w art. 1025 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, a przed należnościami określonymi w art. 1025 § 1 pkt 2-10 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

3. W przypadku śmierci dłużnika alimentacyjnego należności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, wygasają.

Art. 29.

1. Zmiany w wysokości świadczeń z funduszu alimentacyjnego na skutek zmiany wysokości zasądzonych alimentów dokonuje się po wpływie tytułu wykonawczego do organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne od miesiąca, w którym nastąpiła zmiana wysokości zasądzonych alimentów.

2. W przypadku gdy osoba uprawniona otrzymała w okresie od dnia zmiany wysokości zasądzonych alimentów do dnia wpływu tytułu wykonawczego do organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne świadczenia z funduszu alimentacyjnego w wysokości wyższej niż zasądzone alimenty za ten okres, jest obowiązana do ich zwrotu bez odsetek. Przepis art. 23 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy sąd zwolnił osobę z obowiązku alimentacyjnego, a osoba uprawniona w okresie, o którym mowa w ust. 2, pobierała świadczenia z funduszu alimentacyjnego za ten okres, jest obowiązana do ich zwrotu bez odsetek. Przepis art. 23 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku podniesienia wysokości zasądzonych alimentów dokonuje się wyrównania za okres, o którym mowa w ust. 2.

Art. 30.

1. Organ właściwy dłużnika może umorzyć należności, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy, w łącznej wysokości:

- 1) 30%, jeżeli egzekucja wobec dłużnika alimentacyjnego jest skuteczna przez okres 3 lat w wysokości miesięcznej nie niższej niż wysokość zasądzonych alimentów;
- 2) 50%, jeżeli egzekucja wobec dłużnika alimentacyjnego jest skuteczna przez okres 5 lat w wysokości miesięcznej nie niższej niż wysokość zasądzonych alimentów;
- 3) 100%, jeżeli egzekucja wobec dłużnika alimentacyjnego jest skuteczna przez okres 7 lat w wysokości miesięcznej nie niższej niż wysokość zasądzonych alimentów.

2. Organ właściwy wierzyciela może na wniosek dłużnika alimentacyjnego umorzyć jego należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego łącznie z odsetkami w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty, uwzględniając sytuację dochodową i rodzinną.

3. Umorzenie należności następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Komentarz: wniosek o umorzenie należności, wywiad alimentacyjny

Art. 30 ust. 2 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów stanowi materialno prawną podstawę do umorzenia należności dłużnika alimentacyjnego z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Przepis ten stanowi, iż organ właściwy wierzyciela może na wniosek dłużnika alimentacyjnego umorzyć jego należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu

alimentacyjnego łącznie z odsetkami w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty, uwzględniając sytuację dochodową i rodzinną. Ponadto w ust. 3 wskazanego przepisu zastrzeżono, iż umorzenie należności następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Przepisy nie nakładają na organ bezwzględnie obowiązku przeprowadzenia, w przypadku złożenia powyższego wniosku, wywiadu alimentacyjnego. W orzecznictwie podkreśla się natomiast, że wydanie przedmiotowej decyzji musi zostać poprzedzone wyjaśnieniem okoliczności sprawy w zakresie sytuacji dochodowej i rodzinnej dłużnika. Jak wskazał NSA w wyroku z dnia 28.12.2008 r., sygn. akt I OSK 2004/18, organ właściwy wierzyciela powinien rozważyć szczegółowo kwestie istnienia bądź nieistnienia w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności uzasadniających skorzystanie z omawianej instytucji oraz okoliczności uzasadniające zakres jej ewentualnego zastosowania, co następnie powinno znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji.

Celem uczynienia zadość powyższym obowiązkom organ powinien wezwać dłużnika do przedłożenia wszelkich dokumentów potwierdzających jego sytuację dochodową i osobistą. W przypadku gdy będą to dokumenty sporządzone w języku obcym, powinny być przetłumaczone na język polski. Ponadto organ może przesłuchać osoby, które mogą mieć informacje na temat sytuacji dłużnika. Oczywiście możliwe jest także złożenie oświadczeń przez samego dłużnika lub jego pełnomocnika, także w formie protokołu (wywiad środowiskowy też jest protokołem w rozumieniu KPA). Po przeprowadzeniu tych czynności należy wydać decyzję rozstrzygającą merytorycznie wniosek dłużnika.

Art. 30a.

Minister właściwy do spraw rodziny może przekazywać na wskazany we wniosku o ustalenie prawa do świadczenia z funduszu alimentacyjnego adres poczty elektronicznej informacje związane z uprawnieniami dla rodzin.

Rozdział 5

Finansowanie realizacji zadań przewidzianych w ustawie

Art. 31.

1. Przyznawanie i wypłata świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz podejmowanie działań wobec dłużników alimentacyjnych jest zadaniem zleconym gminie z zakresu administracji rządowej finansowanym w formie dotacji celowej z budżetu państwa.
2. Podejmowane działania wobec dłużników alimentacyjnych i koszty obsługi świadczeń z funduszu alimentacyjnego są finansowane w formie dotacji celowej z budżetu państwa na świadczenia rodzinne oraz z dochodów własnych gminy, o których mowa w art. 27 ust. 4.

3. Koszty podejmowanych działań wobec dłużników alimentacyjnych i koszty obsługi świadczeń z funduszu alimentacyjnego wynoszą 3% otrzymanej dotacji na świadczenia z funduszu alimentacyjnego, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 6.
4. Organy właściwe dłużnika i organy właściwe wierzyciela sporządzają sprawozdania rzeczowo-finansowe z realizacji zadań przewidzianych w ustawie i przekazują je właściwemu miejscowo wojewodzie.
 - 4a. Wojewoda sporządza zbiorcze sprawozdanie rzeczowo-finansowe z realizacji zadań przewidzianych w ustawie i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw rodziny.
5. Sprawozdanie powinno zawierać informacje na temat:
 - 1) wydatków na świadczenia poniesione ze środków budżetu państwa;
 - 2) liczby wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego;
 - 3) osób korzystających ze świadczeń;
 - 4) dłużników alimentacyjnych;
 - 5) prowadzonych postępowań w sprawie przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego;
 - 6) podejmowanych działań wobec dłużników alimentacyjnych;
 - 7) kosztów obsługi;
 - 8) prowadzonych postępowań egzekucyjnych.
6. (uchylony).
7. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania sprawozdań rzeczowo-finansowych oraz terminy i sposób ich przekazywania, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznej realizacji zadań z zakresu świadczeń z funduszu alimentacyjnego finansowanych z budżetu państwa.
8. Sprawozdania rzeczowo-finansowe z wykonywania zadań z zakresu świadczenia z funduszu alimentacyjnego przekazywane są zgodnie z wzorami udostępnionymi, drogą elektroniczną, przez ministra właściwego do spraw rodziny.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 32 – art. 40. (zmiany pominięte)

Rozdział 7

Przepisy przejściowe, uchylające i przepisy o wejściu w życie

Art. 41.

Sprawy o zaliczki alimentacyjne, do których prawo powstało do dnia wejścia w życie ustawy, podlegają rozpatrzeniu na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 42.

1. Osoba, która nienależnie pobrała zaliczki alimentacyjne, jest obowiązana do ich zwrotu.
2. Sprawy o nienależnie pobrane zaliczki alimentacyjne podlegają rozpatrzeniu i dochodzeniu na zasadach i w trybie określonych w dotychczasowych przepisach.

3. Kwoty nienależnie pobranych zaliczek alimentacyjnych wraz z odsetkami ustalone ostateczną decyzją potrąca się z bieżąco wypłacanych świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Art. 43.

1. Egzekucję należności z tytułu wypłaconych zaliczek alimentacyjnych prowadzi się w dalszym ciągu aż do ich zaspokojenia na podstawie dotychczasowych przepisów.
2. Wniosek o umorzenie lub zawieszenie egzekucji wymaga zgody organu właściwego wierzyciela.

Art. 44.

Ustalając prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na okres świadczeniowy od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r. i od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2010 r., do dochodu rodziny nie wlicza się otrzymanych w 2007 r. i w 2008 r. zaliczek alimentacyjnych.

Art. 45.

1. Okres zasiłkowy rozpoczynający się w dniu 1 września 2007 r., na który ustala się prawo do zaliczki alimentacyjnej, przedłuża się do dnia 30 września 2008 r.
2. Zmiana decyzji następuje z urzędu i nie wymaga zgody strony.

Art. 46.

1. Organ właściwy wierzyciela z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonuje rozliczenia pomiędzy wypłaconą zaliczką alimentacyjną a wyegzekwowanymi przez komornika, za ten okres, alimentami.
2. Po dokonaniu rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku niedopłaty lub nadpłaty wypłaconych świadczeń organ właściwy wierzyciela wypłaca zaliczkę alimentacyjną lub żąda jej zwrotu. Przepisy o nienależnie pobranych świadczeniach stosuje się odpowiednio.

Art. 46a.

Zaświadczenie o bezskutecznej egzekucji organ prowadzący postępowanie egzekucyjne wydaje, począwszy od dnia 1 sierpnia 2008 r.

Art. 47.

Traci moc ustawa z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (Dz. U. poz. 732 i 1366, z 2008 r. poz. 770 oraz z 2009 r. poz. 1261), z wyjątkiem art. 17 ust. 5, który traci moc z dniem 1 grudnia 2008 r.

Art. 48.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 12 ust. 2 i 3a, art. 15 ust. 9, art. 20 ust. 3-5 i art. 46a, które wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2008 r.;
- 2) art. 32, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 45, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679

z dnia 27 kwietnia 2016 r.

w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)

(wyciąg)

Artykuł 13

Informacje podawane w przypadku zbierania danych od osoby, której dane dotyczą

1. Jeżeli dane osobowe osoby, której dane dotyczą, zbierane są od tej osoby, administrator podczas pozyskiwania danych osobowych podaje jej wszystkie następujące informacje:

- a) swoją tożsamość i dane kontaktowe oraz, gdy ma to zastosowanie, tożsamość i dane kontaktowe swojego przedstawiciela;
- b) gdy ma to zastosowanie - dane kontaktowe inspektora ochrony danych;
- c) cele przetwarzania danych osobowych, oraz podstawę prawną przetwarzania;
- d) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f) - prawnie uzasadnione interesy realizowane przez administratora lub przez stronę trzecią;
- e) informacje o odbiorcach danych osobowych lub o kategoriach odbiorców, jeżeli istnieją;
- f) 29 gdy ma to zastosowanie - informacje o zamiarze przekazania danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej oraz o stwierdzeniu lub braku stwierdzenia przez Komisję odpowiedniego stopnia ochrony lub w przypadku przekazania, o którym mowa w art. 46, art. 47 lub art. 49 ust. 1 akapit drugi, wzmiankę o odpowiednich lub właściwych zabezpieczeniach oraz informację o sposobach uzyskania kopii tych zabezpieczeń lub o miejscu ich udostępnienia.

2. Poza informacjami, o których mowa w ust. 1, podczas pozyskiwania danych osobowych administrator podaje osobie, której dane dotyczą, następujące inne informacje niezbędne do zapewnienia rzetelności i przejrzystości przetwarzania:

- a) okres, przez który dane osobowe będą przechowywane, a gdy nie jest to możliwe, kryteria ustalania tego okresu;
- b) informacje o prawie do żądania od administratora dostępu do danych osobowych dotyczących osoby, której dane dotyczą, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania lub o prawie do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, a także o prawie do przenoszenia danych;
- c) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) lub art. 9 ust. 2 lit. a) - informacje o prawie do cofnięcia zgody w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem;
- d) informacje o prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego;

e) informację, czy podanie danych osobowych jest wymogiem ustawowym lub umownym lub warunkiem zawarcia umowy oraz czy osoba, której dane dotyczą, jest zobowiązana do ich podania i jakie są ewentualne konsekwencje niepodania danych;

f) informacje o zautomatyzowanym podejmowaniu decyzji, w tym o profilowaniu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i 4, oraz - przynajmniej w tych przypadkach - istotne informacje o zasadach ich podejmowania, a także o znaczeniu i przewidywanych konsekwencjach takiego przetwarzania dla osoby, której dane dotyczą.

3. Jeżeli administrator planuje dalej przetwarzać dane osobowe w celu innym niż cel, w którym dane osobowe zostały zebrane, przed takim dalszym przetwarzaniem informuje on osobę, której dane dotyczą, o tym innym celu oraz udziela jej wszelkich innych stosownych informacji, o których mowa w ust. 2.

4. Ust. 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, gdy - i w zakresie, w jakim - osoba, której dane dotyczą, dysponuje już tymi informacjami.

Artykuł 14

Informacje podawane w przypadku pozyskiwania danych osobowych w sposób inny niż od osoby, której dane dotyczą

1. Jeżeli danych osobowych nie pozyskano od osoby, której dane dotyczą, administrator podaje osobie, której dane dotyczą, następujące informacje:

a) swoją tożsamość i dane kontaktowe oraz, gdy ma to zastosowanie, tożsamość i dane kontaktowe swojego przedstawiciela;

b) gdy ma to zastosowanie - dane kontaktowe inspektora ochrony danych;

c) cele przetwarzania, do których mają posłużyć dane osobowe, oraz podstawę prawną przetwarzania;

d) kategorie odnośnych danych osobowych;

e) informacje o odbiorcach danych osobowych lub o kategoriach odbiorców, jeżeli istnieją;

f) 30 gdy ma to zastosowanie - informacje o zamiarze przekazania danych osobowych odbiorcy w państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej oraz o stwierdzeniu lub braku stwierdzenia przez Komisję odpowiedniego stopnia ochrony lub w przypadku przekazania, o którym mowa w art. 46, art. 47 lub art. 49 ust. 1 akapit drugi, wzmiankę o odpowiednich lub właściwych zabezpieczeniach oraz informację o sposobach uzyskania kopii tych zabezpieczeń lub o miejscu ich udostępnienia.

2. Poza informacjami, o których mowa w ust. 1, administrator podaje osobie, której dane dotyczą, następujące informacje niezbędne do zapewnienia rzetelności i przejrzystości przetwarzania wobec osoby, której dane dotyczą:

a) okres, przez który dane osobowe będą przechowywane, a gdy nie jest to możliwe, kryteria ustalania tego okresu;

b) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f) - prawnie uzasadnione interesy realizowane przez administratora lub przez stronę trzecią;

c) informacje o prawie do żądania od administratora dostępu do danych osobowych dotyczących osoby, której dane dotyczą, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania oraz o prawie do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, a także o prawie do przenoszenia danych;

d) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) lub art. 9 ust. 2 lit. a) - informacje o prawie do cofnięcia zgody w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem;

e) informacje o prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego;

f) źródło pochodzenia danych osobowych, a gdy ma to zastosowanie - czy pochodzą one ze źródeł publicznie dostępnych;

g) informacje o zautomatyzowanym podejmowaniu decyzji, w tym o profilowaniu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i 4, oraz - przynajmniej w tych przypadkach - istotne informacje o zasadach ich podejmowania, a także o znaczeniu i przewidywanych konsekwencjach takiego przetwarzania dla osoby, której dane dotyczą.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, administrator podaje:

a) w rozsądnym terminie po pozyskaniu danych osobowych - najpóźniej w ciągu miesiąca - mając na uwadze konkretne okoliczności przetwarzania danych osobowych;

b) jeżeli dane osobowe mają być stosowane do komunikacji z osobą, której dane dotyczą - najpóźniej przy pierwszej takiej komunikacji z osobą, której dane dotyczą; lub

c) jeżeli planuje się ujawnić dane osobowe innemu odbiorcy - najpóźniej przy ich pierwszym ujawnieniu.

4. Jeżeli administrator planuje dalej przetwarzać dane osobowe w celu innym niż cel, w którym te dane zostały pozyskane, przed takim dalszym przetwarzaniem informuje on osobę, której dane dotyczą, o tym innym celu oraz udziela jej wszelkich innych stosownych informacji, o których mowa w ust. 2.

5. Ust. 1- 4 nie mają zastosowania, gdy - i w zakresie, w jakim:

a) osoba, której dane dotyczą, dysponuje już tymi informacjami;

b) udzielenie takich informacji okazuje się niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku; w szczególności w przypadku przetwarzania do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych, z zastrzeżeniem warunków i zabezpieczeń, o których mowa w art. 89 ust. 1, lub o ile obowiązek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może uniemożliwić lub poważnie utrudnić realizację celów takiego przetwarzania. W takich przypadkach administrator podejmuje odpowiednie środki, by chronić prawa i wolności oraz prawnie uzasadnione interesy osoby, której dane dotyczą, w tym udostępnia informacje publicznie;

c) pozyskiwanie lub ujawnianie jest wyraźnie uregulowane prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlega administrator, przewidującym odpowiednie środki chroniące prawnie uzasadnione interesy osoby, której dane dotyczą; lub

d) dane osobowe muszą pozostać poufne zgodnie z obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej przewidzianym w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego, w tym ustawowym obowiązkiem zachowania tajemnicy.

Ustawa z dnia 6 grudnia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy skuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych

Art. 1.

W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 831 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

"1a) 50% kwot diet przysługujących z tytułu podróży służbowych - jeżeli egzekucja ma na celu zaspokojenie roszczeń z tytułu alimentów, w tym należności budżetu państwa z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów;"

2) w art. 886 § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Pracodawcy, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 881 § 3 i 4, nie złożył w przepisany terminie oświadczenia przewidzianego w art. 882 albo zaniedbał przesłania dokumentów zajęcia wynagrodzenia nowemu pracodawcy dłużnika, stosownie do art. 884 § 2 i 3, komornik wymierza grzywnę w wysokości do pięciu tysięcy złotych. Grzywna jest powtarzana, jeżeli pracodawca nadal uchyla się od wykonania tych czynności w dodatkowo wyznaczonym terminie.";

3) w art. 1052 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

"W jednym postanowieniu sąd może wymierzyć grzywnę nie wyższą niż piętnaście tysięcy złotych, chyba że dwukrotne wymierzenie grzywny okazało się nieskuteczne.".

Art. 2.

W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, 1356, 1499, 1629, 2192 i 2193) w art. 8 w § 1:

1) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

"10) kwoty otrzymane na pokrycie wydatków służbowych, w tym kosztów podróży i wyjazdów - jeżeli egzekucja ma na celu zaspokojenie roszczeń z innych tytułów niż roszczenia z tytułu alimentów, w tym należności budżetu państwa z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów;"

2) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

"10a) 50% kwot diet otrzymanych na pokrycie wydatków służbowych, w tym kosztów podróży i wyjazdów - jeżeli egzekucja ma na celu zaspokojenie roszczeń z tytułu alimentów, w tym należności budżetu państwa z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów;"

Art. 3.

W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 281 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

"§ 2. Jeżeli pracownik, o którym mowa w § 1 pkt 2, jest osobą wobec której toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych oraz egzekucja należności budżetu państwa powstałych z tytułu

świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów i zalega on ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące

- pracodawca lub osoba działająca w jego imieniu podlega karze grzywny od 1500 zł do 45 000 zł.";

2) w art. 282 dodaje się § 3 w brzmieniu:

"§ 3. Kto wbrew obowiązкови wypłaca wynagrodzenie wyższe niż wynikające z zawartej umowy o pracę, bez dokonania potrąceń na zaspokojenie świadczeń alimentacyjnych, pracownikowi będącemu osobą wobec której toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych oraz egzekucja należności budżetu państwa powstałych z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów i zalega on ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące

- podlega karze grzywny od 1500 zł do 45 000 zł."

Art. 4.

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2018 r. poz. 652, 1010 i 1387) po art. 43g dodaje się art. 43ga w brzmieniu:

"Art. 43ga. 1. Podmiot dozoruujący udostępnia niezwłocznie na piśmie w postaci papierowej lub elektronicznej komornikowi sądowemu i Państwowej Inspekcji Pracy, na ich wniosek, informacje dotyczące miejsca pobytu skazanego uchylającego się od wykonania obowiązku alimentacyjnego, w tym spłaty należności budżetu państwa z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, wobec którego zastosowano karę, środek karny lub środek zabezpieczający łączące się z dozorem elektronicznym.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się:

1) komornikowi sądowemu w celu dokonania egzekucji świadczeń alimentacyjnych, w tym należności budżetu państwa z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, od dłużników uchylających się od obowiązków alimentacyjnych;

2) Państwowej Inspekcji Pracy w celu kontroli przez Państwową Inspekcję Pracy legalności zatrudnienia skazanego uchylającego się od wykonania obowiązku alimentacyjnego, w tym spłaty należności budżetu państwa z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów."

Art. 5.

W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z późn. zm.) w art. 50:

1) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) w przypadku danych zgromadzonych na koncie płatnika składek - imię i nazwisko lub nazwę skróconą płatnika składek oraz numery, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 2, lub jeden z nich, jeżeli jest wystarczający do identyfikacji płatnika składek.";

2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

"9. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Biura Nadzoru Wewnętrzny, Policji, Straży Granicznej, komornikom sądowym w zakresie prowadzonej przez nich egzekucji świadczeń alimentacyjnych, w tym należności budżetu państwa z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki

w zakresie koniecznym do rozstrzygnięcia spraw prowadzonych na podstawie art. 29, art. 32 oraz art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, ministrowi właściwemu do spraw rodziny, ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, organom realizującym świadczenia rodzinne, świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz świadczenia wychowawcze, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, Polskiemu Funduszowi Rozwoju Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. b ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1182, 1669, 1735, 2024, 2243 i 2270), wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie wynikającym z ust. 3a i 3c.";

3) dodaje się ust. 20 - 23 w brzmieniu:

"20. Zakład, na wniosek złożony w postaci elektronicznej, udostępnia komornikowi sądowemu, w postaci elektronicznej, wykaz zawierający dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego wskazanych przez niego ubezpieczonych, będących dłużnikami uchylającymi się od zobowiązań alimentacyjnych, obejmujące:

- 1) imię i nazwisko;
 - 2) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości;
 - 3) adres zameldowania, zamieszkania oraz do korespondencji;
 - 4) datę zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych lub do ubezpieczenia zdrowotnego;
 - 5) datę wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych lub z ubezpieczenia zdrowotnego;
 - 6) kod tytułu ubezpieczenia;
 - 7) podstawę wymiaru składki na:
 - a) ubezpieczenia emerytalne i rentowe,
 - b) ubezpieczenie chorobowe,
 - c) ubezpieczenie wypadkowe,
 - d) ubezpieczenie zdrowotne;
 - 8) kod świadczenia lub kod przerwy wraz z kwotą wypłaty tego świadczenia;
 - 9) ustalone prawo do emerytury lub renty;
 - 10) dane dotyczące płatnika składek:
 - a) numer NIP, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tego numeru - numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
 - b) nazwę skróconą lub imię i nazwisko płatnika składek– w celu sprawnej realizacji egzekucji świadczeń alimentacyjnych, w tym należności budżetu państwa z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, prowadzonej przez komornika sądowego.
21. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 20, Zakład, nie rzadziej niż raz w miesiącu, udostępnia komornikowi sądowemu w postaci elektronicznej zmienione dane.
22. Komornik sądowy jest obowiązany do bieżącego informowania Zakładu, w postaci elektronicznej, o zaprzestaniu prowadzenia egzekucji świadczeń alimentacyjnych, w tym należności budżetu państwa z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, wobec

ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 20. Przekazanie informacji skutkuje zaprzestaniem przekazywania przez Zakład danych, o których mowa w ust. 21.

23. Komornik sądowy jest obowiązany do informowania Zakładu, w postaci elektronicznej, nie rzadziej niż co 6 miesięcy, o dalszym prowadzeniu egzekucji świadczeń alimentacyjnych, w tym należności budżetu państwa z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów wobec ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 20. Brak informacji skutkuje zaprzestaniem przekazywania przez Zakład danych, o których mowa w ust. 21."

Art. 6.

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

"Art. 56a. Organizując roboty publiczne, podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32, są obowiązane zatrudniać w pierwszej kolejności bezrobotnych będących dłużnikami alimentacyjnymi.";

2) w art. 108 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Minister właściwy do spraw pracy przy podziale środków rezerwy Funduszu Pracy na finansowanie działań aktywizacyjnych realizowanych przez powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy uwzględnia w szczególności działania aktywizujące bezrobotnych będących dłużnikami alimentacyjnymi."

Art. 7.

W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 554, 650, 1000, 1544, 1669 i 2354) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) zobowiązuje dłużnika alimentacyjnego do zarejestrowania się jako bezrobotny albo jako poszukujący pracy w przypadku braku możliwości zarejestrowania się jako bezrobotny wraz ze wskazaniem nie dłuższego niż 30-dniowy terminu na wykonanie tego zobowiązania,";

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny albo poszukujący pracy w terminie wyznaczonym przez organ właściwy dłużnika,";

2) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują, jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty 800 zł."

Art. 8.

W ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2017 r. poz. 1832 i 2161 oraz z 2018 r. poz. 1544, 1669 i 2383) w art. 4 w ust. 2b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

"3) bez ograniczeń wiekowych - w przypadku dzieci legitymujących się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności."

Art. 9.

W ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o zmianie ustawy - Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2245) w art. 25 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

"11) w art. 108 w ust. 1 w pkt 61 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 62 w brzmieniu:

"62) kosztów przygotowania i przeprowadzenia egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie oraz egzaminu zawodowego, o których mowa w art. 9fa ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.";

Art. 10.

Przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do pracodawcy lub osoby działającej w jego imieniu, która po dniu 30 listopada 2020 r.:

- 1) zatrudnia pracownika, o którym mowa w art. 281 § 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3, będącego osobą, wobec której toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych oraz egzekucja należności budżetu państwa powstałych z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów i zalega on ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące;
- 2) wypłaca wbrew obowiązkowi pracownikowi będącemu osobą, o której mowa w pkt 1, wynagrodzenie wyższe niż wynikające z zawartej umowy o pracę, bez dokonania potrąceń na zaspokojenie świadczeń alimentacyjnych.

Art. 11.

1. Do postępowań egzekucyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Przepis art. 9 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie po raz pierwszy przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na okres świadczeniowy rozpoczynający się od dnia 1 października 2019 r.

Art. 12.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 3, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2020 r.;
- 2) art. 5 pkt 3, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 7 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2019 r.;
- 4) art. 8 i art. 9, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2019 r.

Wybór orzecznictwa

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie
z dnia 5 maja 2017 r. II SA/Rz 1674/16

W świetle art. 3 u.p.o.u.a. bezskuteczna jest egzekucja, gdy na dzień złożenia wniosku istnieją jakiegokolwiek zaległości alimentacyjne.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu
z dnia 7 czerwca 2018 r. IV SA/Wr 200/18

Bezskuteczność egzekucji jako warunek przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego oznacza sytuację, w której dłużnik nie uiszcza alimentów, jak i nie ma prawnej możliwości wyegzekwowania od niego takich należności. Dotyczy to stanu, kiedy nie jest możliwe uzyskanie w żaden prawnie dopuszczalny sposób należności z majątku dłużnika i w związku z tym konieczna jest pomoc finansowa Państwa osobom uprawnionym.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego
z dnia 18 stycznia 2018 r. I OSK 1693/17

1. Bezskuteczność egzekucji jako przesłanka przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego oznacza sytuację, w której dłużnik nie uiszcza alimentów, jak i nie ma prawnej możliwości wyegzekwowania od niego takich należności. Chodzi więc o taki stan, kiedy nie jest możliwe uzyskanie w żaden prawnie dopuszczalny sposób należności z majątku dłużnika i w związku z tym konieczna jest pomoc finansowa Państwa osobom uprawnionym.
2. Jeśli egzekucja następnie stanie się skuteczna, organ zobowiązany jest wszcząć postępowanie w trybie art. 24 ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.
3. Ustawowe pojęcie "bezskuteczności egzekucji" nie jest determinowane tylko i wyłącznie przez zaświadczenie wystawione przez organ egzekucyjny (komornika sądowego), ale obiektywnymi istniejącymi okoliczności stanu faktycznego, sprowadzającymi się do niewyegzekwowania należności.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie
z dnia 19 lutego 2019 r. III SA/Kr 1313/18

Stan zdrowia może mieć wpływ na nienależyte wypełnianie obowiązku alimentacyjnego, jednakże nie stanowi on przesłanki negatywnej uznania za dłużnika alimentacyjnego uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim
z dnia 6 lutego 2019 r. II SA/Go 809/18

Decyzja wydana na podstawie art. 5 ust. 5 ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów jest decyzją o charakterze związanym, co oznacza, że organ wydając decyzję na podstawie wskazanego przepisu nie ma żadnej możliwości innego rozstrzygnięcia sprawy jak tylko wydać decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy. Organ orzekający o zatrzymaniu prawa jazdy nie może zatem weryfikować sytuacji materialnej i osobistej dłużnika, skoro tego rodzaju okoliczności są ustalane we wcześniejszym, odrębnym postępowaniu, dotyczącym uznania za dłużnika alimentacyjnego.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie
z dnia 15 stycznia 2019 r. II SA/Lu 781/18

Przepis art. 5 ust. 3a ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów nie wymaga ustalenia, czy egzekucja jest bezskuteczna, którą potwierdza komornik, ale sprowadza się do ustalenia, czy dłużnik alimentacyjny faktycznie nie wykonywał obowiązku alimentacyjnego. W związku z tym, okoliczność niewywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego nie może być ustalana wyłącznie na podstawie zaświadczenia komornika.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu
z dnia 10 maja 2018 r. III SA/Wr 102/18

Starosta wydaje decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy tylko wówczas, gdy spełnione zostaną dwie przesłanki. Pierwszą z nich jest wydanie ostatecznej decyzji o uznaniu dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych. Drugą przesłanką jest wystąpienie przez organ właściwy dłużnika z wnioskiem do starosty o zatrzymanie prawa jazdy dłużnikowi alimentacyjnemu. Decyzja wydana na podstawie art. 5 ust. 5 u.p.o.u.a. jest decyzją o charakterze związanym, co oznacza, że organ wydając decyzję na podstawie ww. przepisu nie ma żadnej możliwości innego rozstrzygnięcia sprawy, jak tylko wydać decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu
z dnia 16 lutego 2012 r. II SA/Po 1148/11

Przekazanie informacji, o jakiej mowa w art. 8a u.p.o.u.a. nie stanowi sytuacji, w której organ właściwy wierzyciela zobowiązany byłby do władczego rozstrzygnięcia na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Stanowi jedynie czynność materialno-techniczną organu właściwego wierzyciela.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 9 lutego 2016 r. I OSK 1470/14

1. W postępowaniu o zwrot świadczenia na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów organ administracyjny nie jest uprawniony do podważania decyzji ostatecznej przyznającej świadczenie z funduszu alimentacyjnego.
2. W przepisie art. 21 powołanej ustawy przewidziana jest instytucja wstrzymania wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Znajdzie ona zastosowanie w trakcie wypłaty świadczeń alimentacyjnych, gdy jednocześnie organ poweźmie wątpliwość co do zasadności kontynuacji ich wypłaty. Jednak po zakończeniu okresu świadczeniowego organ administracyjny zawsze ma obowiązek orzec o obowiązku zwrotu przez dłużnika alimentacyjnego wypłaconych w tym okresie świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 9 lutego 2016 r. I OSK 1549/14

1. Orzekanie na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów odbywa się w ramach tzw. uznania administracyjnego, co oznacza że organ posiada swobodę wyboru rozstrzygnięcia, istotna jest natomiast argumentacja przyjęta dla uzasadnienia stanowiska zawartego w decyzji.
2. Umorzenie należności na podstawie art. 30 ust. 2 powołanej ustawy, jako instytucja o charakterze wyjątkowym, powinno mieć miejsce tylko wówczas, gdy sytuacja dochodowa zobowiązanego lub jego rodziny nie pozwala mu na wywiązanie się z ciężącego obowiązku alimentacyjnego.
3. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego wypłacone są "w zastępstwie" osoby zobowiązanej, która ze względu na aktualnie trudną sytuację życiową nie jest w stanie podołać ciężącemu na niej obowiązkowi alimentacyjnemu. Jednak pomoc państwa w opisanym zakresie zmierza przede wszystkim do ochrony dóbr osób uprawnionych do alimentacji tak aby, poprzez brak środków z tytułu alimentów, nie pozostały pozbawione podstawowego zabezpieczenia materialnego. Pomoc ta nie zmierza do zwolnienia osoby zobowiązanej z obowiązku alimentacyjnego wobec osób uprawnionych, który to obowiązek wynika z przepisów prawa.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 9 lutego 2016 r. I OSK 1549/14

1. Orzekanie na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów odbywa się w ramach tzw. uznania administracyjnego, co oznacza że organ posiada swobodę wyboru rozstrzygnięcia, istotna jest natomiast argumentacja przyjęta dla uzasadnienia stanowiska zawartego w decyzji.
2. Umorzenie należności na podstawie art. 30 ust. 2 powołanej ustawy, jako instytucja o charakterze wyjątkowym, powinno mieć miejsce tylko wówczas, gdy sytuacja dochodowa zobowiązanego lub jego rodziny nie pozwala mu na wywiązanie się z ciężącego obowiązku alimentacyjnego.
3. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego wypłacone są "w zastępstwie" osoby zobowiązanej, która ze względu na aktualnie trudną sytuację życiową nie jest w stanie podołać ciężącemu na niej

obowiązkowi alimentacyjnemu. Jednak pomoc państwa w opisanym zakresie zmierza przede wszystkim do ochrony dóbr osób uprawnionych do alimentacji tak aby, poprzez brak środków z tytułu alimentów, nie pozostały pozbawione podstawowego zabezpieczenia materialnego. Pomoc ta nie zmierza do zwolnienia osoby zobowiązanej z obowiązku alimentacyjnego wobec osób uprawnionych, który to obowiązek wynika z przepisów prawa.

Strona postępowania w FA

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 września 2017 r., II SA/Go 326/17

1. Legitymowanym do żądania wszczęcia postępowania jest strona czyli podmiot, któremu przysługuje obiektywny interes prawny w rozumieniu art. 28 k.p.a. Interes ten musi wynikać z administracyjnego prawa materialnego, tzn. z konkretnej normy prawnej. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy to samo, co ustalić przepis prawa powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu.
2. Zgodnie z art. 2 pkt 11 u.p.o.u.a. "osobami uprawnionymi" w rozumieniu ustawy są to osoby uprawnione do alimentów od rodzica na podstawie tytułu wykonawczego pochodzącego lub zatwierdzonego przez sąd, jeżeli egzekucja stała się bezskuteczna. Jednocześnie wśród pozostałych przepisów ustawy brak jest podstawy prawnej do objęcia wsparciem osób uprawnionych do alimentów od małżonków. Podstawy takiej nie zawiera ani powołany w skardze art. 27 ani art. 28 u.p.o.u.a. Pierwszy z tych przepisów określa obowiązki dłużnika względem organu właściwego wierzyciela, czyli organu dokonującego wypłat z funduszu na rzecz osoby uprawnionej, drugi zaś określa kolejność należności podlegających zaspokojeniu z kwoty uzyskanej z egzekucji od dłużnika alimentacyjnego w okresie w którym osoba uprawniona otrzymuje świadczenia z funduszu alimentacyjnego. Żaden z tych przepisów nie rozszerza kręgu osób uprawnionych. Tym samym stanowisko, iż ustawa obejmuje ochroną wyłącznie osoby uprawnione do alimentów od rodziców jest uzasadnione w świetle obowiązujących przepisów prawa.

Wyrok WSA w Gliwicach
z dnia 8 listopada 2017 r. IV SA/GI 165/17

Dłużnik alimentacyjny nie może skutecznie domagać się uznania za stronę w sprawie dotyczącej przyznania osobie uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego lub w sprawie ustalenia i zwrotu nienależnie pobranych świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Pojęcie rodziny:

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie
z dnia 29 czerwca 2017 r. II SA/Sz 628/17

Nie można wyprowadzić sztywnej reguły, która określałaby w konkretnej sytuacji życiowej, które osoby należy zaliczyć do rodziny. Ustawodawca zobowiązał organ do analizy tej kwestii w odniesieniu

do każdej konkretnej sprawy właśnie poprzez użycie słowa "odpowiednio", najwyraźniej uznając, że możliwe komplikacje stosunków rodzinnych nie są materią, którą można i należy regulować sztywno i kazuistycznie.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 3 marca 2017 r. I OSK 2339/16

Definicję pojęcia "rodzina" zawartą w art. 2 pkt 12 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. z 2017 r. poz. 489 ze zm.) należy odczytywać z uwzględnieniem celu ustawy, którym jest wsparcie niealimentowanych dzieci. Jeżeli mąż matki osoby uprawnionej do alimentów trwale zerwał kontakt z żoną i jej córką, a nie jest znane jego miejsce zamieszkania, to należy uznać, że pomimo treści legalnej definicji "rodziny" nie obejmuje ona tej osoby. W przedmiotowej sytuacji organy administracji publicznej przy ustalaniu kryterium dochodowego warunkującego prawo do świadczenia alimentacyjnego nie powinny żądać od osoby uprawnionej do alimentów zaświadczenia lub oświadczenia o dochodach męża matki.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach
z dnia 29 czerwca 2017 r. IV SA/GI 75/17

Definicja legalna rodziny zamieszczona w art. 2 pkt 12 u.p.o.u.a. nie zawiera zwrotów niedookreślonych i nie pozostawia miejsca na ich swobodną interpretację. Warunkiem istnienia rodziny nie jest wspólne zamieszkiwanie, wspólne prowadzenie gospodarstwa domowego, wspólność w zakresie budżetu domowego czy wzajemne stosunki między członkami rodziny. Definicja ta nie łączy pojęcia "rodzina" z pokrewieństwem czy obowiązkiem alimentacyjnym. Rodzinę tworzą wymienione w przepisie podmioty. Ich odpowiednie uwzględnianie w składzie rodziny oznaczają, że podlegają oni zaliczeniu do tego kręgu, o ile w konkretnej sytuacji istnieją. Organy nie są uprawnione do badania, czy w danym stanie faktycznym zastosowanie definicji legalnej rodziny jest korzystniejsze dla strony czy też należałoby odstąpić od tej definicji na korzyść innego rozumienia tego terminu. Nie można podzielić poglądu, że użyty w art. 2 pkt 12 u.p.o.u.a. termin "odpowiednio" pozwala na zaliczenie do rodziny wymienionych w tym przepisie osób w zależności od sytuacji życiowej z uwzględnieniem celów u.p.o.u.a.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach
z dnia 26 lipca 2017 r. IV SA/GI 128/17

Warunkiem istnienia rodziny nie jest wspólne zamieszkiwanie, wspólne prowadzenie gospodarstwa domowego, wspólność w zakresie budżetu domowego czy wzajemne stosunki między członkami rodziny.

Bezskuteczność egzekucji:

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie
z dnia 5 maja 2017 r. II SA/Rz 1674/16

W świetle art. 3 u.p.o.u.a. bezskuteczna jest egzekucja, gdy na dzień złożenia wniosku istnieją jakiegokolwiek zaległości alimentacyjne.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie
z dnia 9 maja 2017 r. III SA/Kr 125/17

Na gruncie u.p.o.u.a. o bezskutecznej egzekucji można mówić tylko wówczas, gdy postępowanie egzekucyjne się toczy. W sytuacji, gdy postępowanie egzekucyjne nie toczy się, gdyż zostało zawieszona na wniosek przedstawiciela ustawowego wierzycieli, nie można mówić o skutecznej czy też bezskutecznej egzekucji.

Obliczanie dochodu:

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku
z dnia 23 marca 2017 r. III SA/Gd 138/17

1. Przy wyliczaniu wysokości dochodu rodziny za dany rok winna zostać uwzględniona przez organy wysokość faktycznie otrzymanych alimentów, a nie kwota alimentów należnych (choć nie otrzymanych), wynikająca z orzeczenia ustalającego ich wysokość.
2. Przepisy art. 3 pkt 2 i 2a u.ś.r., do których odsyła art. 2 pkt 4, 5 oraz art. 2 pkt 5a ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, stanowią o dochodzie "osiągniętym", a nie dochodzie "należnym", co należy rozumieć jako realny dochód uzyskany w danym roku kalendarzowym przez poszczególnych członków rodziny. Wobec tego, jeśli alimenty są częścią składową dochodu, to wyłącznie alimenty faktycznie osiągnięte (otrzymane) winny zostać doń doliczone.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 10 listopada 2016 r. I OSK 1368/16

1. Analiza przepisów ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów: art. 2 pkt 15a i pkt 17 nie daje podstaw do uznania, że w przypadku obniżenia wynagrodzenia za pracę przy trwającym stosunku pracy następuje utrata dochodu w rozumieniu art. 2 pkt 17 lit. c omawianej ustawy.
2. Skoro w treści art. 2 pkt 17 ustawy wyraźnie wymieniono jedynie kwestię "utruty zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej" (pkt 17 lit. c) to nie ma podstaw do rozpatrywania okoliczności wiążących się ze zmianą warunków pracy, z których wynika obniżenie wynagrodzenia jako utraty dochodu w ramach przesłanki wymienionej w art. 2 pkt 17 lit. c ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów. Zmiana warunków pracy, w wyniku której obniżono wynagrodzenie nie jest tożsama z jej utratą, ani z utratą dochodów w rozumieniu powołanej ustawy.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi
z dnia 23 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 153/17

1. Wysokość dochodu jest kryterium bezwzględny, jego przekroczenie wywołuje niekorzystne dla strony skutki prawne niezależnie od skali przekroczenia. Przepisy w tym zakresie nie pozwalają na jakiegokolwiek odstępowanie. Przyjęte w u.p.o.u.a. rozwiązanie jednakowo dyskwalifikuje wnioskodawcę z grona uprawnionych do świadczeń z funduszu alimentacyjnego zarówno, gdy uzyska on dochód wyższy od dopuszczalnego o kilka groszy, jak i w sytuacji, gdy kryterium dochodowe przekroczone zostanie kilkakrotnie.
2. Ustawodawca nie zdecydował się na przyjęcie na gruncie u.p.o.u.a. rozwiązania "złotówka za złotówkę", polegającego na proporcjonalnym zmniejszaniu przyznanego świadczenia w zależności od wysokości przekroczenia. Mechanizm taki zastosowano jedynie w stosunku do niektórych świadczeń, przyznawanych w trybie u.ś.r. Brak jednak podstaw prawnych do stosowania tożsamerogo rozwiązania na gruncie u.p.o.u.a.

Świadczenie nienależnie pobrane:

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi
z dnia 25 października 2017 r. II SA/Łd 504/17

1. W ustawie z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów nie ma pojęcia świadczenia nienależnego. W art. 23 i w definicji legalnego art. 2 pkt 7 ww. ustawy mowa jest o świadczeniu nienależnie pobranym. Do tego pojęcia należy odnieść wykładnię wypracowaną na gruncie u.ś.r. Nie ma bowiem racjonalnych przesłanek, aby zakres tych samych pojęć interpretować odmiennie na gruncie różnych wprawdzie ustaw, ale z tej samej dziedziny szeroko pojętej pomocy społecznej.
2. Skoro przepis art. 2 pkt 7 ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów mówi o świadczeniu nienależnie pobranym, to należy przyjąć, że świadczeniem takim jest każdy z rodzajów wymienionych enumeratywnie w tym przepisie, o ile spełnione zostają ogólne przesłanki nienależności świadczenia. Te ogólne przesłanki są dwie - obiektywna i subiektywna. Obiektywną przesłanką jest brak uprawnień do świadczenia, przesłanką subiektywną będzie świadomość nieprzysługiwania świadczenia, którą można przypisać beneficjentowi już w dacie otrzymania świadczenia. Dopiero zaistnienie obydwu przesłanek pozwoli na wniosek, że świadczenie zostało nienależnie pobrane.
3. Świadczenie będzie nienależnie pobrane, gdy beneficjent pobiera świadczenie, choć wie, że nie powinien tego robić.
4. Skoro stwierdzono nieważność decyzji, gdyż została ona wydana w oparciu o błędne wyliczenie dochodów przez pracownika organu pomocowego, to niewątpliwie oznacza to, że wypłacone świadczenie jest świadczeniem nienależnym. Osoba uprawniona nie powinna jednak ponosić żadnych negatywnych konsekwencji niezawinionych przez siebie działań organu. Zatem dla uznania, że świadczenie zostało nienależnie pobrane przez skarżącą równie istotne byłoby wykazanie przez organ, że skarżąca miała świadomość, że jej się ono nie należy.
5. Literalne odczytanie normy art. 2 pkt 7 lit. c ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów oznaczałoby obowiązek zwrotu świadczenia w sytuacji, gdy decyzję przyznającą

świadczenie uchylono po wznowieniu postępowania bądź stwierdzono jej nieważność z przyczyn obiektywnych, niezawinionych przez osobę uprawnioną, niespowodowanych jej świadomym zachowaniem. Prowadziłoby do zatarcia różnicy pomiędzy świadczeniem nienależnym a nienależnie pobranym. Ustawodawca zaś nakazuje zwrot świadczenia nienależnie pobranego a nie świadczenia nienależnego. Należy założyć racjonalne posługiwanie się przez ustawodawcę pojęciem świadczenia nienależnie pobranego a nie nienależnego.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach
z dnia 3 sierpnia 2017 r. IV SA/GI 172/17

1. Dla uznania świadczenia za nienależnie pobrane, konieczne jest wystąpienie jednej z przesłanek określonych art. 2 pkt 7 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, na przykład muszą zaistnieć okoliczności powodujące ustanie albo wstrzymanie wypłaty świadczenia w całości lub w części (lit. a), bądź też zaszyły przypadki świadomego wprowadzenia w błąd organu przez osobę pobierającą te świadczenia.
2. "Nienależne świadczenie" jest pojęciem obiektywnym i występuje między innymi wówczas, gdy świadczenie zostaje wpłacone bez podstawy prawnej lub gdy taka podstawa odpadła. Zatem pojęcie nie nawiązuje do świadomości i woli jakiegokolwiek osoby. Natomiast "świadczenie nienależnie pobrane" to świadczenie pobrane przez osobę, której można przypisać określone cechy dotyczące stanu świadomości (woli) lub określone działania (zawinionego zaniechania).

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi
z dnia 13 czerwca 2017 r. II SA/Łd 68/17

1. Ustalenie faktyczne co do śmierci dłużnika alimentacyjnego, pociąga za sobą ustalenie, iż ustał obowiązek alimentacyjny tegoż dłużnika względem osoby uprawnionej. Co za tym, osoba uprawniona do świadczeń z funduszu alimentacyjnego z datą śmierci dłużnika traci status osoby uprawnionej i co istotne, ustaje prawo tej osoby, dotychczas uprawnionej, do pobierania świadczenia z funduszu alimentacyjnego. A skoro tak, to wszystkie świadczenia pobrane, przez dotychczas uprawnionego, po śmierci dłużnika alimentacyjnego są nienależnie pobranymi świadczeniami (art. 2 pkt 7 lit. a u.p.o.u.a.).
2. U.p.o.u.a wprawdzie nie posługuje się pojęciem świadczenia nienależnego, ale świadczenia z funduszu alimentacyjnego mają charakter zastępczy, a więc ich byt zależy od istnienia zobowiązania po stronie dłużnika alimentacyjnego. Jest zatem oczywiste, że jeśli obowiązek alimentacyjny wygasa z chwilą śmierci zobowiązanego, odpada też tym samym podstawa zobowiązania Skarbu Państwa do udzielania zastępczej pomocy osobie uprawnionej do alimentów. Zatem świadczenie wypłacone do rąk skarżącej jest świadczeniem nienależnym wypłaconym z chwilą, gdy odpadła podstawa prawna wypłaty. Natomiast sytuacja ta nie jest tożsama z oceną, że świadczenie zostało nienależnie pobrane.
3. "Nienależne świadczenie" jest pojęciem obiektywnym. Natomiast "świadczenie nienależnie pobrane" to świadczenie pobrane przez osobę, której można przypisać określone cechy dotyczące stanu świadomości (woli) lub określone działania (zaniechania). Dla podjęcia rozstrzygnięcia o zwrocie nienależnie pobranego świadczenia nie jest wystarczające samo stwierdzenie, że pobrane świadczenie jest nienależne. Konieczne jest ustalenie, czy osoba, która pobrała to nienależne

świadczanie była świadoma, że świadczenie jej nie przysługuje, a więc, że można ją uznać za "osobę, która pobrała nienależnie świadczenia", jak to określił ustawodawca w art. 23 ust. 1 u.p.o.u.a.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie
z dnia 27 kwietnia 2017 r. II SA/Sz 321/17

Dokonując prawnej oceny zasadności uznania wypłaconego po dacie śmierci świadczenia alimentacyjnego za nienależnie pobrane i żądania jego zwrotu nie sposób oprzeć się wrażeniu, że ustawodawca takiej sytuacji (ujawnienie zgonu zobowiązanego za granicą, po upływie 3 lat) nie przewidział, ze względu na jej wyjątkowy charakter. Wykładnia art. 2 pkt 7 lit. a ustawy z 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów powinna zatem w tej sytuacji zostać dokonana z odwołaniem się do konstytucyjnych wzorców normatywnych, dotyczących ochrony i opieki oraz pomocy, jaką Państwo deklaruje się zapewnić rodzinie, szczególnie tej, która znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej.

W Z O R Y P I S M

Z A W I A D O M I E N I E

o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 209 ustawy
z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2204)

Działając na podstawie art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r.- Kodeks karny (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2204) zawiadamiam o uchyleniu się przez:

Pana PESEL syna zam.

od wykonywania obowiązku alimentacyjnego wynikającego z:

wyroku Sądu w, sygn. akt w którym orzeczono o zasądzeniu alimentów w wysokości zł miesięcznie na rzecz osoby uprawnionej

i przez to narażaniu członków rodziny na niemożność zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych.

Jednocześnie wskazuję, że łączna wysokość powstałych wskutek uchylenia się od obowiązku alimentacyjnego zaległości wynosi zł, i stanowią więcej niż równowartość 3 świadczeń okresowych.

Informacje powyższe ustalone zostały w toku realizacji czynności urzędowych związanych ze złożeniem przez osobę uprawnioną do alimentów wniosku o przyznanie zasiłku rodzinnego.

UZASADNIENIE

Pan zobowiązany jest do alimentacji na rzecz osoby uprawnionej do alimentów działającej przez przedstawiciela ustawowego Panią zam. w wysokości zł miesięcznie na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Postępowanie egzekucyjne prowadzi sygn. akt

W ocenie organu okres przez jaki zobowiązany nie łoży na utrzymanie dzieci nosi cechy uchylania się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego, zaległości stanowią więcej niż równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych.

Zgodnie z art. 209 § 1 Kodeksu Karnego - kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku

§ 1a Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2 Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 1a następuje na wniosek pokrzywdzonego, organu pomocy społecznej lub organu podejmującego działania wobec dłużnika alimentacyjnego.

§ 3 Jeżeli pokrzywdzonemu przyznano odpowiednie świadczenia rodzinne albo świadczenia pieniężne wypłacone w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 1a odbywa się z urzędu.

Uprzejmie proszę o nie przeprowadzanie dowodu z zeznań pracownika zajmującego się wypłatą świadczeń rodzinnych w charakterze świadka, bowiem wszelkie informacje znane pracownikowi zawarte są w powyższym zawiadomieniu.

Z uwagi na powyższe zawiadomienie jest zasadne. Na podstawie art. 305 § 4 K.p.k proszę o poinformowanie tutejszego organu o podjętych w tej sprawie czynnościach.

Otrzymują:

1. Adresat

2. a/a

Wzór wniosku o podjęcie działań wobec dłużnika

.....
(miejscowość, data)

.....
(imię i nazwisko osoby składającej wniosek)

.....
(adres zamieszkania)

Wójt/Burmistrz/Prezydent Gminy/Miasta

WNIOSEK

o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego

Na podstawie art. 3 ust 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 554) wnioskuję o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego:, zamieszkałego, wobec którego postępowanie egzekucyjne prowadzone jest przez Komornika Sądowego: pod sygnaturą akt:

.....
(podpis osoby składającej wniosek)

..... dnia r.

Sz. P.

.....
.....

Wzywający:

Wezwanie

do realizacji obowiązku alimentacyjnego względem osoby najbliższej

Działając imieniem Ośrodka Pomocy Społecznej w, jako organ prowadzący postępowanie w przedmiocie świadczeń wypłacanych osobom uprawnionym z funduszu alimentacyjnego, wzywam Panią/Pana do realizacji obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionego/uprawnionej:

..... (imię i nazwisko uprawnionego)

oraz wskazanie w jakiej wysokości jest Pani/Pan w stanie wpłacać na rzecz uprawnionego/uprawnionej alimenty, względnie wskazanie przyczyn, dla których nie jest Pani/Pan w stanie realizować przedmiotowego obowiązku,

pod rygorem skierowania do sądu powszechnego powództwa alimentacyjnego na podstawie art. 7 ustawy z dnia 07.09.2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (t.j. Dz. U. Z 2019 r., poz. 670).

UZASADNIENIE

Uzasadniając niniejsze wezwanie wskazać należy, iż zgodnie z przepisem art. 129 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych - obciąża bliższych stopniem przed dalszymi. Jednocześnie w art. 132 kodeksu wskazano, że obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami.

Mając na uwadze okoliczność, iż w stosunku do uprawnionego obowiązek alimentacyjny powinien być w pierwszej kolejności realizowany przez ojca / matkę dziecka, tj., lecz nie jest on realizowany, a podejmowane przez instytucje państwowe i samorządowe działania w tym zakresie pozostają niewystarczające i nie przyczyniają się do faktycznego wykonania przedmiotowego obowiązku, obowiązek ten przechodzi na Panią/Pana, jako zobowiązanego w dalszej kolejności.

Wobec powyższego, wnosimy jak na wstępie niniejszego wezwania.

Bibliografia:

1. Kawecka Anna, Dochód w funduszu alimentacyjnym - nowe regulacje i aktualne problemy, LEX 2019
2. Ramus Iwona (red.), Prawo alimentacyjne. Zagadnienia systemowe i proceduralne , Wyd. A. Marszałek 2015
3. Tomaszewska Ewa, Ustawa o pomocy osobom uprawnionym do alimentów. Komentarz, wyd. II, LEX 2019
4. Wzory dokumentów – opracowanie własne